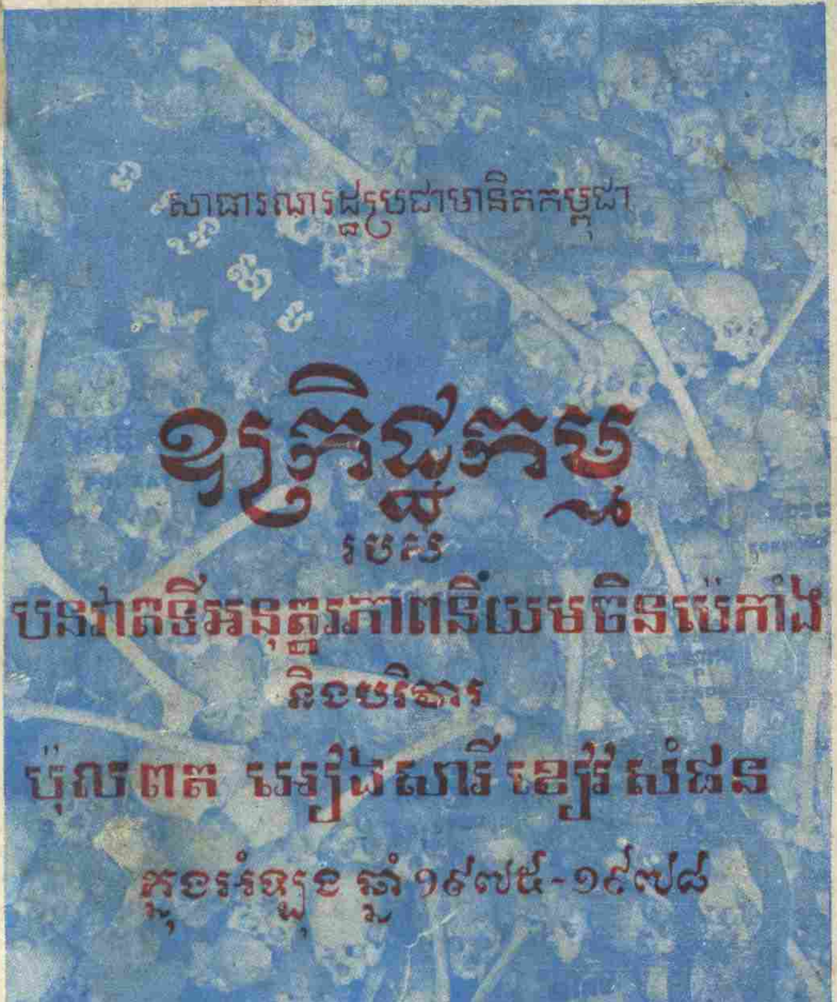

សាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា

ឧក្រិដ្ឋកម្ម

របស់

បនក្ខតទីអនុត្តរភាពនិយមចិនប៉េកាំង

និងបរិវារ

ប៉ុលពត អៀងសារី ខៀវសំផន

ក្នុងកំឡុង ឆ្នាំ១៩៧៥-១៩៧៨

33

231

សាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា

ឧក្រិដ្ឋកម្ម

របស់បនខាតធីអនុត្តរភាពនិយមចិនប៉េកាំង

និងបរិវារ

ប៉ុល ពត-អៀង សារី-ខៀវ សំផន

ក្នុងអំឡុងឆ្នាំ ១៩៧៥ - ១៩៧៨

DOCUMENTATION CENTER

ផ្សាយចេញពី
ទីស្ដីការក្រុមប្រឹក្សាទូទាំងប្រទេសរណសិរ្ស
សាមគ្គីកសាងការពារមាតុភូមិកម្ពុជា
ភ្នំពេញ, ១៩៨៣

អារម្ភកថា

មិត្តអ្នកអានក្នុងប្រទេស និងក្រៅប្រទេស ជាទីស្នេហា,

ដោយបានការអនុញ្ញាត អំពីក្រុមប្រឹក្សាទូទាំងប្រទេសរណសិរ្សសាមគ្គីកសាងការពារមាតុភូមិកម្ពុជា និងរដ្ឋសភានៃសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា, នាយកដ្ឋានឃោសនាហ្វឹកហ្វឺន និងនិពន្ធ នៃក្រុមប្រឹក្សារណសិរ្ស សូមបង្ហាញជូនមិត្តអ្នកអាននូវអត្ថបទឯកសារបូកសរុបពីបទឧក្រិដ្ឋ មកលើប្រជាជនកម្ពុជាយើង ដោយរបបបនប្រល័យពូជសាសន៍ អនុត្តរ-វាតទីនិយមចិនប៉េកាំង ព្រមទាំងបរិវារដាច់ថ្លៃ ប៉ុល ពត អៀង សារី ខៀវ សំផន ក្នុងអំឡុងឆ្នាំ ១៩៧៥ - ១៩៧៨ ។

អត្ថបទក្នុងសៀវភៅនេះ កើតឡើងដោយឆន្ទៈប្រជាជនកម្ពុជាស្លូតត្រង់ពិតៗ ក្នុងបំណងចង់សម្តែងនូវទុក្ខ-សោក,ខ្លោចផ្សាផ្ទាល់ខ្លួនម្នាក់ៗ ដើម្បីជូនមតិអន្តរជាតិស្នេហាមនុស្សជាតិ អោយបានយល់ពីសភាពការណ៍ពិតជាក់ស្តែងនេះ ។

ទំហំ និងទម្ងន់នៃបទឧក្រិដ្ឋ មកលើប្រជាជនកម្ពុជា មានផលវិបាកខ្លោចផ្សាណាស់ ដោយបានធ្វើឱ្យបាក់ស្មារតី - កម្លាំងពលំនៃអ្នករស់នៅសេសសល់ អស់រាប់តំណទៅមុខទៀត ។ ប្រជាជនយើងចងចាំ និងចិញ្ចឹមកំហឹង ពុះកញ្ជ្រោល ជានិច្ចកាល ផ្តាច់ទំនាក់ទំនងដាច់ខាត ជាមួយបនប្រល័យពូជសាសន៍នេះ ហើយម្នាក់ៗ នឹងបញ្ចេញកម្លាំងកាយ-ចិត្ត កសាងការពារសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា ឱ្យបានរុងរឿង និងរស់នៅជាមិត្តភាព ភាតរភាព សន្តិភាព ក្នុងសហគមន៍ពិភពលោក ។

ភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ១២ កញ្ញា ១៩៨៣

នាយកដ្ឋានឃោសនាហ្វឹកហ្វឺន & និពន្ធ

បញ្ជីអត្ថបទ

ទំព័រ

- កំណាត់ហេតុបូកសរុបឧក្រិដ្ឋកម្មរបស់បនអនុត្តរ-វាតទីនិយមចិនប៉េកាំង និងបរិវារប៉ុល ពត អៀង សារី ខៀវ សំផន មកលើប្រជាជន ក្នុងអំឡុងឆ្នាំ ១៩៧៥-៧៨ . . . ១
- ស្ថិតិឧក្រិដ្ឋកម្មរបស់បនវាតទីនិយមចិនប៉េកាំង និងបរិវារ ប៉ុលពត អៀង សារី ខៀវ សំផន មកលើប្រជាជនកម្ពុជា និង ទ្រព្យសម្បត្តិ សម្ភារៈ សត្វពាហនៈ ក្នុងអំឡុងឆ្នាំ ១៩៧៥-៧៨ . . . . ៦
- ញត្តិស្តីពីឧក្រិដ្ឋកម្មរបស់បនវាតទីនិយមចិនប៉េកាំង និង បរិវារ ប៉ុល ពត អៀង សារី ខៀវ សំផន មកលើប្រជាជនកម្ពុជាក្នុងអំឡុងឆ្នាំ ១៩៧៥-៧៨ . . . . ១៣
- សេចក្តីសម្រេចរបស់រដ្ឋសភា នៃសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា - សម័យប្រជុំលើកទី ៥ នីតិកាលទី ១ . . . . ២៥
- សារាចរណែនាំស្តីពី :
  - ការបើកយុទ្ធនាការឃោសនាអប់រំទូទាំងប្រទេស សំដៅរែកមុខថ្កោលទោសខ្មាំងសត្រូវគ្រប់ប្រភេទ
  - ចលនាជំរុញបដិវត្តន៍កម្ពុជាទៅមុខខ្លាំងក្លាជានិច្ច ២៨

ទំព័រ

● សេចក្តីសម្រេចរបស់ក្រុមប្រឹក្សាទូទាំងប្រទេសវណសិរ្ស
ស្តីពីការចាត់តាំងគណៈកម្មការស្រាវជ្រាវឧក្រិដ្ឋកម្ម
របស់បន ប៉ុល ពត ៣៤

● សន្និសីទនៃបញ្ញាជន និងបព្វជិតកម្ពុជា
ថ្កោលទោសឧក្រិដ្ឋកម្មបង្កឡើងដោយបនប្រល័យពូជសាសន៍
ប៉ុល ពត មកលើប្រជាជនកម្ពុជា ៣៧

● លិខិតចំហរបស់បញ្ញាជន និងបព្វជិតកម្ពុជា
ផ្ញើជូនបញ្ញាជន និងបព្វជិត អង្គការអន្តរជាតិ
និង ប្រជាជនលើសកលលោក ៦៨

ក្រុមប្រឹក្សាទូទាំងប្រទេសរណសិរ្ស
សាមគ្គីកសាងការពារមាតុភូមិកម្ពុជា
លេខ ១០៥១/៨៣/ករស

សាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា
ឯករាជ្យ សន្តិភាព សេរីភាព សុភមង្គល

កំណត់ហេតុ

បូកសរុបឧក្រិដ្ឋកម្មរបស់បនរាតទីនិយមចិនប៉េកាំង និងបរិវារ ប៉ុល ពត អៀងសារី ខៀវសំផន ក្នុងអំឡុងឆ្នាំ ១៩៧៥ - ៧៨ មកលើប្រជាជនកម្ពុជា

អនុលោមតាមសារាចរលេខ ០១/ករស ចុះថ្ងៃ ២៩-៩-៨២ របស់ក្រុមប្រឹក្សាទូទាំងប្រទេសរណសិរ្សសាមគ្គីកសាងការពារមាតុភូមិកម្ពុជា ស្ដីពីការស្រាវជ្រាវ បូកសរុបឧក្រិដ្ឋកម្មនៃរបបប៉ុល ពត ក្នុងអំឡុងឆ្នាំ ១៩៧៥-៧៨ មកលើប្រជាជនយើង ។

គណៈកម្មការស្រាវជ្រាវឧក្រិដ្ឋកម្មរបស់បនប៉ុល ពត ក្រោមនាទក្រុមប្រឹក្សាទូទាំងប្រទេសរណសិរ្សសាមគ្គីកសាងការពារមាតុភូមិកម្ពុជា បានចាប់ធ្វើការតាំងពីថ្ងៃបង្កើត រហូតមកទល់នឹងពេលនេះ ដោយបានធ្វើការទាក់ទងជាមួយប្រជាជនគ្រប់ស្រទាប់, អង្គការបក្ស, រដ្ឋអំណាច និង អង្គការមហាជន តាំងពីមជ្ឈិមរហូតមូលដ្ឋាន ស្រាវជ្រាវឧក្រិដ្ឋកម្មរបស់បនប៉ុល ពត បរិវារវាតទីអនុត្តរភាពនិយមចិនប៉េកាំង ។

គណៈកម្មការបានពិនិត្យ និងវិភាគច្បាស់លាស់លើឯកសារទាំងឡាយ ដែលផ្ញើពីគ្រប់មូលដ្ឋានក្រុង ខេត្ត ស្រុក ឃុំ ហើយដែលមានភស្តុតាងជាក់ស្តែង ពីឧក្រិដ្ឋកម្មរបស់ប៉ុល ពត មកលើប្រជាជន បានធ្វើឱ្យរចនាសម្ព័ន្ធប្រទេសកម្ពុជា ច្របូកច្របល់ ក្រឡាប់ចាក់ ទឹកដីយើងក្លាយជាទីរហោស្ថាន, អាយុជីវិត និង ទ្រព្យសម្បត្តិយ៉ាងច្រើនឥតគណនា របស់ប្រជាជនយើង បានត្រូវបាត់បង់ទៅ ។

ប្រជាជនចំនួន មួយលាន អួយរយហុកសិបប្រាំមួយពាន់ បីរយ ប្រាំពីរ (១.១៦៦.៣០៧) នាក់ បានប្តឹងផ្តោលទោសបនប៉ុល ពត បរិវារវាតទីអនុត្តរ-ភាពនិយមចិនប៉េកាំង ។ ក្នុងអំឡុងឆ្នាំ ១៩៧៥ - ៧៨, ចំនួនប្រជាជនដែលត្រូវ ពួកវាកាប់សម្លាប់មាន បីលាន បីរយដប់បួនពាន់ ប្រាំពីររយ ហុកសិបប្រាំបី (៣.៣១៤.៧៦៨) នាក់ ដែលក្នុងនោះមាន : កសិករ មួយលានប្រាំបួនរយ ម្ភៃប្រាំពីរពាន់ហុកសិបមួយ (១.៩២៧.០៦១) នាក់, ព្រះសង្ឃ ២៥.១៦៨ អង្គ, ជនជាតិ ៤៨៨.៣៥៩ នាក់, កម្មករ, អ្នករដ្ឋការ និង អ្នកប្រកបមុខរបរផ្សេងៗ ៣០៥.៤១៧ នាក់, អ្នកនិពន្ធ, អ្នកកាសែតក្នុងប្រទេស ជិត ១០០ នាក់ និង ជនបរទេសមួយចំនួន ព្រមទាំងចាស់ជរា នារី កុមារា កុមារី មួយចំនួនធំទៀត។ ប្រជាជនចំនួនប្រាំរយ ហុកសិបប្រាំបីពាន់ ប្រាំមួយរយ ហុកសិបបី (៥៦៨.៦៦៣) នាក់ ត្រូវស្លាប់ក្នុងព្រៃ ឬកប់បាត់ក្នុងរណ្តៅ ពីព្រោះអ្នកទាំងនេះ ត្រូវពួកវាតទី និយមចិនប៉េកាំង និងបរិវារប៉ុល ពត ចាប់បង្ខំយកទៅអោយធ្វើពលកម្មជាទម្ងន់ ដើម្បីស្ថាបនាវាលយន្តហោះយោធា និង លេណដ្ឋានសម្ងាត់នៅខេត្តកំពង់ឆ្នាំង សៀមរាប និងនៅជើងភ្នំដងរែក ។ ក្រោយពីស្ថាបនារួចហើយ ពួកវាកាប់ សម្លាប់ចោលទាំងអស់ ដើម្បីរក្សាការសម្ងាត់របស់វា ។

ជីវិតប្រជាជនយើងទាំងបីលាន បីរយដប់បួនពាន់ ប្រាំពីររយហុកសិបប្រាំបី (៣.៣១៤.៧៦៨) នាក់នេះ សុទ្ធតែត្រូវរងនឹងត្បូងចប ដំបង ដុត-កប់ទាំងរស់ ច្រៀកសាច់ជាដុំ អារកនឹងធាងត្នោត, ចាក់ថ្នាំពុលចូលក្នុងសរសៃឈាម ឆក់នឹងខ្សែភ្លើង ដកក្រចក កិននឹងត្រាក់ទ័រ បោះឱ្យក្រពើស៊ី, វះពោះរូងយកថ្លើមស៊ី, កាត់ផ្តាច់បំពង់ក, កុមារតូចៗ ត្រូវពួកវាចាប់ហែកទាំងរស់បោះឡើងលើ ហើយយកចំពុះទុងចាក់ពីក្រោម, បោកក្បាលនឹងគល់ឈើ, ស្ត្រីភេទត្រូវពួកវាសម្រាតសំពត់អាវ សេពកាម, ពន្លះដោះ, បុកទម្លុះយោនីរហូតដល់ស្លាប់ដូចសត្វតិរច្ឆានដោយគ្មានសន្តោសប្រណីដល់អ្នកណាម្នាក់ឡើយ ។

ក្រោយពេលរារលំរលាយទៅ, របបប្រល័យពូជសាសន៍ប៉ុល ពត បានបន្សល់ទុកនូវជនពិការចំនួន មួយរយសែសិបមួយពាន់ ប្រាំបីរយសែសិបប្រាំបី (១៤១,៨៤៨) នាក់, កុមារកំព្រាជាង ពីររយពាន់ (២០០.០០០) នាក់ និងស្ត្រីមេម៉ាយជាច្រើន ព្រមទាំងបាត់បង់សាច់ញាតិរបស់ខ្លួនមិនឃើញវិលត្រឡប់មកជួបវិញឡើយ ។ អ្នកសល់ពីស្លាប់ ត្រូវធ្លាក់ក្នុងភាពគ្រាំគ្រា បាក់កម្លាំង នៅតែស្បែកនិងឆ្អឹង អស់មានលទ្ធភាពបន្តពូជពង្សបានទៀត ។

យុវជន យុវនារី មួយចំនួនធំ បានបាត់បង់សុភមង្គល ដោយត្រូវពួកក្បត់បង្ខំឱ្យរៀបការជាសមូហភាព គ្មានការព្រមព្រៀងពីសាមីខ្លួន ។

គេហដ្ឋានចំនួន ប្រាំមួយរយសាមសិបបួនពាន់ ប្រាំរយម្ភៃពីរ (៦៣៤.៥២២ ខ្នង) បានត្រូវបំផ្លាញចោល ក្នុងនោះមាន សាលារៀន ៥.៨៥៧ ផង, មន្ទីរពេទ្យនិងមន្ទីរពិសោធន៍ ៧៩១, វត្តចំនួន ១.៩៦៨ បានត្រូវកំទេចចោល ឬប្រែក្លាយជាជង្រុកជី ឬជាទីឃុំឃាំង ។ វិហារអិស្លាម ១០៨

ក្បួនគម្ពីរសាសនា និងកេរមត៌កអារ្យធម៌ជនជាតិបានត្រូវកំទេចចោល ។ គោក្របី ចំនួន មួយលានប្រាំរយ ប្រាំពីរពាន់បួនរយដប់ប្រាំមួយ (១.៥០៧.៤១៦) ក្បាល បានត្រូវបាត់បង់ រួមទាំងឧបករណ៍មួយចំនួនទៀត ដែលពុំអាចរៀបរាប់អោយអស់បានឡើយ ។

ពួកវាបានធ្វើការកាប់សម្លាប់ប្រជាជនវៀតណាម នៅតាមព្រំដែន និងរាយលុកចូលក្នុងទឹកដីវៀតណាម បង្កើនឧក្រិដ្ឋកម្មជាច្រើនបន្ថែមទៀត ។ ពួកវាដុតបំផ្លាញផ្ទះសម្បែង ភូមិកររបស់ជនជាតិវៀតណាម សម្លាប់កុមារ និង អ្នកគ្រូលោកគ្រូ អស់រាប់រយនាក់ ។

គ្រាន់តែពួកវាឡើងក្តាប់អំណាចមិនទាំងបានពេញមួយថ្ងៃផង ពួកវាបណ្តេញប្រជាជនចេញពីផ្ទះសម្បែង បណ្តេញអ្នកជំងឺចេញពីមន្ទីរពេទ្យទាំងឈឺឱ្យធ្វើដំណើរសាត់អណ្តែតផ្សងព្រេងគ្មានទីពឹងពំនាក់ ។ រដ្ឋធានីភ្នំពេញ និងទីរួមខេត្តដទៃ ត្រូវប្រែក្លាយទៅជាទីរហោស្ថាន ។

ឧក្រិដ្ឋកម្មនេះ បានលេចឮសុះសាយខ្ទរខ្ទារចោលក្លិនអសោចិពាសពេញពិភពលោក ។

ចំពោះឧក្រិដ្ឋកម្មប្រល័យពូជសាសន៍នេះ គណៈកម្មការស្រាវជ្រាវឧក្រិដ្ឋកម្មមានកំហឹងឈឺចាប់ខ្លាំងក្លាគ្មានអ្វីប្រដូច ហើយសូមឱ្យក្រុមប្រឹក្សាទូទាំងប្រទេសរណសិរ្សសាមគ្គីកសាងការពារមាតុភូមិកម្ពុជា ផ្ញើឯកសារទាំងនេះជូនទៅអង្គការរដ្ឋអំណាច នៃសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា ទុកជាឯកសារស្របច្បាប់សម្រាប់ថ្កោលទោសក្នុងមជ្ឈដ្ឋានក្នុងប្រទេស និងនៅលើឆាកអន្តរជាតិ ។

ជូនភ្ជាប់មកជាមួយនូវ តារាងបូកសរុបឧក្រិដ្ឋកម្មនៃរបបប៉ុល ពត និងឯកសារ ថ្កោលទោសផ្សេង ៗ ។

ធ្វើនៅភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ២៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៨៣
គណៈកម្មការស្រាវជ្រាវឧក្រិដ្ឋកម្មរបស់បន ប៉ុល ពត
ប្រធាន

ហត្ថលេខា និងត្រា : មិន ឃិន

សមាជិកគណៈកម្មការស្រាវជ្រាវ

- សមមិត្ត ជា គាន
- សមមិត្ត ទិត ស៊ុនថន
- សមមិត្ត គឹម លី
- សមមិត្តនារី ស្រ៊ុន ស៊ាងលីម
- សមមិត្ត ទេស ហេង

ក្រុមប្រឹក្សាខុទ្ទរៃងប្រទេសរណសិរ្ស
សាមគ្គីកសាងការពារមាតុភូមិ កម្ពុជា

ស្ថិតិបូកសរុបឧក្រិដ្ឋកម្ម

របស់របបប្រល័យពូជសាសន៍ ប៉ុល ពត មកលើប្រជាជនកម្ពុជា ក្នុងអំឡុងឆ្នាំ១៩៧៥-៧៨

សាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា
ឯករាជ្យ សន្តិភាព សេរីភាព សុភមង្គល

ល.រ	ឈ្មោះអ្នកថ្កឹង	ចំនួនអ្នកថ្កឹង	ចំនួនអ្នកស្លាប់	ចំនួនអ្នកស្លាប់ក្នុងព្រៃ ស្លាប់ក្នុងរណ្ដៅ	សរុបស្លាប់ទាំងអស់	កសិករ	កម្មករនិងអ្នករដ្ឋការ អ្នកប្រកបរបរផ្សេងៗ	ព្រះសង្ឃ	ជនជាតិ	ចំនួនពិការនិងបាត់កម្លាំង	យោងលិខិត
១	បាត់ដំបង	៤២៩.៤៨០	៤១៩.៨៦៩	៥១.៨៩២	៤៧១.៧៦១	២៧១.៥៤១	៥៤.២៣០	១.៥២៥	៩២.៥៧៣	១៤.២១៩	-៨៨/៨៣/រសខ ចុះថ្ងៃ២៨.២.៨២ ផ្ញើតាមដីកាអមលេខ ១២៥/៨៣/រសខ -១៤៧/៨៣/រសខ - ២៩៥/៨៣/រសខ
២	ក្រចេះ	១.៤១០	៣.៣២៧	៥៣៨	៣.៨៦៥	១.៦១៣	៩៧៥	២៨៨	៤៥១	១១១	-២៦៦/គបក្រច ចុះថ្ងៃ ១៨.៦.៨៣
៣	ស្ទឹងត្រែង	៥.០៥៣	១.៦៦៧	៥៣១	២.១៩៨	៤៨៦	៦៩០	៣១	៤៦០	២៦	-សារទូរលេខចុះថ្ងៃ ២០.៥.៨៣
៤	ព្រៃវែង	៦៨.៣៥១	៤៦១.១៧៦	២៤.០៨៥	៤៨៥.២៦១	៤៤៤.៦៤៥	១២.៤២០	២.៥៧២	១.៥៣៩	១.០៧៦	-៦៧/មឃអពរ ចុះថ្ងៃ ២១.៥.៨៣
៥	កំពង់ស្ពឺ	៥០.៨០៨	១២៧.១៣០		១២៧.១៣០	១១៧.៨៥៣	៣.២១៥	៤.០៣១	២.០៣១	៣.១៨៧	-៧១៧/មគខ ចុះថ្ងៃ ២៤.១១.៨២
៦	ព្រះវិហារ	១១.០២២	៣.៥៤០	៤៦៦	៤,០០៦	៧០១	៣១០	១៧២	២.៣៥៧	៨.៥០១	-សារទូរលេខ០២ ចុះថ្ងៃ២៣.៣.៨៣ -៦១/៨៣/រណសខពវហ
៧	សៀមរាប-ឧត្តរមានជ័យ	៣.៩៥២	៤.៣៩៤	១.១១៣	៥.៥០៧	៣.៣៥០	១.០២៤	២០		២.០០៧	-២៧៩/៨៣/រសកក ៥៩៨/៨៣/រសកក

ល.រ	ឈ្មោះអ្នកប្តឹង	ចំនួនអ្នកប្តឹង	ចំនួនអ្នកស្លាប់	ចំនួនអ្នកស្លាប់ក្នុងព្រៃ ស្លាប់ក្នុងរណ្តៅ	សរុបស្លាប់ទាំងអស់	កសិករ	កម្មករនិងអ្នករដ្ឋការ អ្នកប្រកបរបរផ្សេងៗ	ព្រះសង្ឃ	ជនជាតិ	ចំនួនពិការនិងបាក់កម្លាំង	យោងលិខិត
៨	កំពង់ចាម	៧៩.៤៥០	១១៩.៤១៧	៣៩.១៣២	១៥៨.៥៤៩	៧.២៣៣	៣៤.២០៧	៣.៩៦០	៧៤.០១៧	២១	-៣២/រខកច-០៦៦/រខកច-៧៣/រខក -៥៦/រខកច
៩	ពោធិសាត់	៣៨.៥៧៦	៩២.៦១៧	២.១៣៥	៩៤.៧៥២	៥៣.៤៥១	៤.១៦៨	៣៧៤	៣៤.៦២៤	៧០៤	-លេខគ្មាន ចុះថ្ងៃ ១៨.១២.៨២
១០	កំពង់ឆ្នាំង	៤៤.៨៦៥	១១២.៩៧០	១៩.០៧៣	១៣២.០៤៣	៦៧.៧៥៦	៣.២៨០	៩២៥	៤១.០០៩	២៩.១២៣	-៩២០/៨៣/កឆ ចុះថ្ងៃ ២៤.៣.៨៣ ផ្ញើតាមដីកាអមលេខ ១២៨/៨៣/រសក
១១	កំពង់សោម	២០.៨៩៨	៥៣.១៣៦	៦.៣០៥	៥៩.៤៤១	២៥.៩៤៥	២.៩៣៥	១១៥	២៤.១៤១	១៨៨	-១២២/រសិកពស ចុះថ្ងៃ ១៥.៧/៨
១២	ក្រុងភ្នំពេញ	៧៧.៨៤៧	២៣១.០៥៨	១១៨.៣៥៧	៣៤៩.៤១៥	១០១.២០៩	៨៦.៦៦៣	១.៧៩៨	៤១.៣៨៨	៤៩៦	-៥៧៧/ដអ ចុះថ្ងៃ ៨.៣.៨៣
១៣	តាកែវ	៧២.២៤៤	១៣២.៨៩៧	១៧.៣៥២	១៥០.២៤៩	១២១.០៦៩	៤.៥៨០	៥.៦៧៣	១.៥៧៥	៥.៦៨៧	-ដីកាអមលេខ២៥៣/៨៣ ចុះថ្ងៃ ២៥-៧-៨
១៤	កំពត	២៥.៦៣២	៥៥.១៥០	៩ ៨៩៥	៦៥.០៤៥	១៦.៩៧៦	២.៧៣៨	៥៥២	៣៤.៨៨៤	៦៧.៤២៣	៣.៣៤០កណខកព៨៣-១៧៣រសិកព៨៣ ទិ ដីកាអមលេខ០៧៤រសិកព៨៣ចុះថ្ងៃ១៤-៦-៨
១៥	មណ្ឌលគីរី		១៦០		១៦០				១៦០		-សារទូរលេខ ០០ ដេកា តេកា ចុ ថ្ងៃ ៩-៤-៨៣
១៦	កោះកុង	៥.៦៧០	១៧.៣៤៩	២.៦០០	១៩.៩៤៩	៩.៩៧៧	៥.៨៤០	៦៥០	៨៨២		-០០២/រសខកក ចុះថ្ងៃ ២៨-៣-៨ -០១/រសខកក ចុះថ្ងៃ ៩-២-៨៣

ល.រ	ឈ្មោះអ្នកប្ដឹង	ចំនួនអ្នកប្ដឹង	ចំនួនអ្នកស្លាប់	ចំនួនអ្នកស្លាប់ក្នុងព្រៃ ស្លាប់ក្នុងរណ្ដៅ	សរុបស្លាប់ទាំងអស់	កសិករ	កម្មករ និងអ្នករដ្ឋការ អ្នកប្រកបរបរផ្សេងៗ	ព្រះសង្ឃ	ជនជាតិ	ចំនួនពិការ និងបាក់កម្លាំង	យោងលិខិត
១៧	កំពង់ធំ	១១៩.៥៧៨	២៨១.៨១៦	៤២.៧៣១	៣២៤.៥៤៧	២៧៣.៣៤២	៥.១៦០	១.៨១៩	១.៤៩៥	៥.០៩២	-៥១/៨៣/រណកធ ចុះថ្ងៃ ១៩-២-៨៣ -សារទូរលេខ និង ដីកាអមលេខ២០-៨៣/ដរណកធ ចុះថ្ងៃ ២២-៣-៨៣
១៨	ស្វាយរៀង	៣៤.៧៣៧	៩៤.៥៤៣	២.២១៧	៩៦.៧៦០	៧៧.៣៨៧	១៦.៩២២	២៣៤		១៥៥	-០១/៨៣, -១៦៦/៨៣/រសិ
១៩	កណ្ដាល	៦៨.៦៨០	៤៨២.០៥០	២២៨.៥៣៥	៧១០.៥៨៥	២៨៥.៦២៨	៦៦.០៦០	៤២៩	១២៩.៩៣៣	២.៥៦៣	-១៧៥/៨៣/រសខ ចុះថ្ងៃ ៨-៧-៨៣ - ស្រង់តាមរបាយការណ៍ សន្និបាតថ្កោលទោសរបបប៉ុលពត របស់បងប្អូនជនជាតិ
២០	ក្រសួងមន្ទីរជុំវិញមជ្ឈិម	៥.០៥៤	៥១.៨៣៩	១.៧០៦	៥៣.៥៤៥	៤៦.៨៩៩	១០០ អ្នកកាសែត		៤.៨៤០	១.២៦៩	-១១០១/សនចហ, - ១១៤/មចតមឈ -៧៧៨/កសក, -៥០១/ឧសកចត/៨៣ -១៤៦/៨៣/ខរស -៤៩០គពករ
	សរុប	១.១៦៦.៣០៧	២.៧៤៦.១០៥	៥៦៨.៦៦៣	៣.៣១៤.៧៦៨	១.៩២៧.០៦១	៣០៥.៥១៧	២៥.១៦៨	៤៨៨.៣៥៩	១៤១.៨៤៨	

អ្នកប្ដឹង ....: ១.១៦៦.៣០៧ នាក់

អ្នកស្លាប់ទាំងអស់	:	៣.៣១៤.៧៦៨ នាក់
ក្នុងនោះមាន :		
- កសិករ	:	១.៩២៧.០៦១ នាក់
- កម្មករ រដ្ឋការ មុខរបរផ្សេងៗ	:	៣០៥.៥១៧ នាក់
- ព្រះសង្ឃ	:	២៥.១៦៨ អង្គ
- ជនជាតិ	:	៤៨៨.៣៥៩ នាក់
- ស្លាប់ក្នុងព្រៃ កប់បាត់ក្នុងរណ្តៅ	:	៥៦៨.៦៦៣ នាក់
អ្នកពិការ និង បាក់កម្លាំង	;	១៤១.៨៤៨ នាក់
កុមារកំព្រា	:	ជាង ២០០.០០០ នាក់

សមាជិកគណៈកម្មការស្រាវជ្រាវ

- សមមិត្ត ផា គាន
- សមមិត្ត ទិត ស៊ុនថន
- សមមិត្ត គឹម លី
- សមមិត្តនារី ស្រ៊ុន ស៊ាងលីម
- សមមិត្ត ទេស ហេង

ធ្វើនៅភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ២៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៨៣

គណៈកម្មការស្រាវជ្រាវឧក្រិដ្ឋកម្មរបស់របប ប៉ុល ពត

ប្រធាន

ហត្ថលេខា : មិន ឃិន

ក្រុមប្រឹក្សាទូទាំងប្រទេសរណសិរ្ស
សាមគ្គីកសាងការពារមាតុភូមិកម្ពុជា

ស្ថិតិបូកសរុបឧក្រិដ្ឋកម្មរបស់របបប្រល័យពូជសាសន៍ ប៉ុល ពត
មកលើទ្រព្យសម្បត្តិ-សត្វពាហណៈ ក្នុងអំឡុងឆ្នាំ ១៩៧៥-៧៨

សាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា
ឯករាជ្យ សន្តិភាព សេរីភាព សុភមង្គល

ល.រ	ឈ្មោះអ្នកប្តឹង	ផ្ទះសំបែងខូចខាត	វត្តអារាមខ្ទេចខ្ទី	គោ-ក្របីដែលបាត់បង់	យោងលិខិត
១	បាត់ដំបង	២២០.៤០៦	៣១២	៦១៤.៩៥៨	- ៨៨/៨៣/រសខ ចុះថ្ងៃ ២៨-២-៨៣ ផ្ញើតាមដីកាអមលេខ ១២៥-៨៣ រសខ, - ១៤៧/៨៣/រសខ និង ២៩៥/៨៣/រសខ.
២	ក្រចេះ				
៣	ស្ទឹងត្រែង	១.១៣៥	១២	១០.៣៧១	- សារទូរលេខ ចុះថ្ងៃ ២០-៥.៨៣
៤	ព្រៃវែង				
៥	កំពង់ស្ពឺ	៦៦.៧៤៦	១៨២	១៥១.៩៨៦	- ៧១៧/មគខ ចុះថ្ងៃ ២៤-១១-៨២
៦	ព្រះវិហារ	៥.៦៦១	៤៤	២៨.៣៤១	- សារទូរលេខ ០២ ចុះថ្ងៃ ២៣-៣-៨៣ និងលេខ ៦១/៨៣/រណស/ខពវហ
៧	សៀមរាប-ឧត្តរមានជ័យ	៤.៥១៦	៥៣	៤៥.៨៤៨	- ២៧៩/៨៣/រសកក, -៥៩៨/៨៣/រសកក
៨	កំពង់ចាម	១៧.១១០	៤០៤	៤៦.៥០០	- ៣២/ខកច , ០៦៦/ខកច
៩	ពោធិសាត់	៥២.៩៨៩	១០៣	១៤៧,១៥១	- ចុះថ្ងៃ ១៨-១២-៨២

ល.រ	ឈ្មោះអ្នកប្តឹង	ផ្ទះសំបែងខូចខាត	វត្តអារាមខ្ទេចខ្ទី	គោ-ក្របីដែលបាត់បង់	សេចក្តីយោងលិខិត
១០	កំពង់ឆ្នាំង				
១១	កំពង់សោម	២០.៩៨៥	១៦	២.៥៣៣	- ១២២/រសិ.កពស ចុះថ្ងៃ ១៥-៧-៨៣
១២	រដ្ឋធានី ភ្នំពេញ	៥៦.៥៦០	៤៧	៦៦.៣៩៨	- ចុះថ្ងៃ ៨-៣-៨៣ ផ្ញើតាមដីកាអមលេខ ៥៧៧/ដ.អ ចុះថ្ងៃ ២៥-៧-៨៣
១៣	តាកែវ				
១៤	កំពត	៤៦ ៨១៧	១០៧	៨០.៣៤៥	- ៣.៣៤០/កណខកព/៨៣, ១៧៣/រសិ.កពស/៨៣ - ដីកាអមលេខ ០៧៤/រសិ.កព/៨៣ ចុះថ្ងៃ ១៤-៦-៨៣
១៥	មណ្ឌលគីរី				
១៦	កោះកុង	២.៩៥០	១២៦	១៣.៩៩៦	- ០០២/រសខ/កក ចុះថ្ងៃ ២៨-៣-៨៣ - ០១/រសខ/កក ចុះថ្ងៃ ៩-២-៨៣
១៧	កំពង់ធំ	២៦.៧៨៤	១៦២	១២៦.៥០៤	- ៥១/៨៣ រ.ណ.ក.ធ ចុះថ្ងៃ ១៩-២-៨៣ - ដីកាអមលេខ ២០/៨៣ ដរណ/កធ ចុះថ្ងៃ ២២-៣-៨៣
១៨	ស្វាយរៀង	៩.៥៨៩	៧១	៣៨.៥៤៦	- ០១/៨២ , ១៦៦/៨៣ រសិ
១៩	កណ្តាល	១០០.៩៩១	២៩៨	១១៧.៩៨១	- ១៧៥/៨៣ រសខ ចុះថ្ងៃ ៨-៧-៨៣

ល.រ	ឈ្មោះអ្នកប្តឹង	ផ្ទះសំបែងខូចខាត	វត្តអារាមខូចខ្ទី	គោ-ក្របីដែលបាត់បង់	ឯកសារយោង លិខិត
១០	ក្រសួង-មន្ទីរ ជុំវិញមជ្ឈឹម	១.២៨៣	៣១	១៥.៩៥៨	- ស្រង់តាមរបាយការណ៍សន្និបាតថ្កោលទោសរបប ប៉ុល ពត របស់បងប្អូនជនជាតិ - ១១០១ សនចហ, ១១៤/មចតមឈ - ៧៧៨/កសក, ៥០១/ឧសកចត/៨៣ - ១៤៦/៨៣ ខរស, ៤៩០ គពករ
	សរុប	៦៣៤.៥២២	១.៩៦៨	១.៥០៧.៤១៦ ក្បាល	

- ផ្ទះសម្បែង . . . . : ៦៣៤.៥២២
- វត្តអារាម . . . . : ១.៩៦៨
- វិហារអិស្លាម . . . . : ១០៨
- សាលារៀន . . . . : ៥.៨៥៧
- មន្ទីរពេទ្យ-មន្ទីរពិសោធន៍ . . . : ៧៩៦
- គោ.ក្របី . . . . : ១.៥០៧.៤១៦ ក្បាល
- មាស-ប្រាក់ សម្ភារៈប្រើប្រាស់ផ្សេងៗជាច្រើនទៀត

ភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ២៥ កក្កដា ១៩៨៣

សមាជិកគណៈកម្មការស្រាវជ្រាវ
- សមមិត្ត ផា គាន
- សមមិត្ត ទិត ស៊ុនថន
- សមមិត្ត គឹម លី
- សមមិត្តនារី ស្រ៊ុន ស៊ាងលីម
- សមមិត្ត ទេស ហេង

គណៈកម្មការស្រាវជ្រាវឧក្រិដ្ឋកម្មរបស់ របប ប៉ុលពត

ប្រធាន

ហត្ថលេខា : មិន ឃិន

ក្រុមប្រឹក្សាទូទាំងប្រទេសរណសិរ្ស
សាមគ្គីកសាងការពារមាតុភូមិកម្ពុជា
លេខ ១០៥២/៨៣/ករស

សាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា

ឯករាជ្យ សន្តិភាព សេរីភាព សុភមង្គល

ញត្តិ

ស្តីអំពី

ឧក្រិដ្ឋកម្មរបស់បនវាតទីនិយមចិនប៉េកាំង និង ប៉ុល ពត អៀង សារី ខៀវ សំផន ជាបរិវារ មកលើប្រជាជនកម្ពុជា

ក្នុងអំឡុងឆ្នាំ ១៩៧៥-១៩៧៨

គណៈអចិន្ត្រៃយ៍ក្រុមប្រឹក្សាទូទាំងប្រទេសរណសិរ្សសាមគ្គីកសាងការពារមាតុភូមិកម្ពុជា បានធ្វើការប្រជុំនៅថ្ងៃទី ៣ ខែសីហា ឆ្នាំ ១៩៨៣ ។

ដោយបានឃើញកំណត់ហេតុលេខ ១០៥១/៨៣/ករស ចុះថ្ងៃទី ២៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៨៣ នៃគណៈកម្មការស្រាវជ្រាវក្រោមឱវាទក្រុមប្រឹក្សាទូទាំងប្រទេសរណសិរ្ស ស្តីអំពីឧក្រិដ្ឋកម្មរបស់បនវាតទីអនុត្តរភាពនិយមចិនប៉េកាំង និង ប៉ុល ពត អៀង សារី ខៀវ សំផន, អង្គប្រជុំយល់ឃើញថា ក្នុងអំឡុងឆ្នាំ ១៩៧៥-១៩៧៨ បនវាតទីនិយមចិនប៉េកាំង និងប៉ុល ពត ជាបរិវារ បានធ្វើឱ្យរចនាសម្ព័ន្ធសង្គមកម្ពុជាប្រែក្រឡាប់ចាក់ ប្រែក្លាយទឹកដីនៃប្រជាជាតិយើងទៅជាទីរហោស្ថានជោគជាំដោយឈាម និងទឹកភ្នែក ។

តាមរបាយការណ៍ឃើញថា មានអ្នកប្តឹងថ្កោលទោស មួយលានមួយរយហុកសិបប្រាំមួយពាន់បីរយប្រាំពីរ (១.១៦៦.៣០៧) នាក់ បានប្តឹងពីបនវាតទីនិយមចិនប៉េកាំង និង ប៉ុល ពត ជាបរិវារ ដែលបានបំផ្លិចបំផ្លាញអស់ជីវិតប្រជាជនយើងចំនួន បីលាន បីរយដប់បួនពាន់ ប្រាំពីររយហុកសិបប្រាំបី (៣.៣១៤-៧៦៨) នាក់ (ផ្ញើភ្ជាប់មកជាមួយនូវកំណត់ហេតុលេខ ១០៥១/ករស) ។

ចំពោះឧក្រិដ្ឋកម្មរបស់របបប៉ុល ពត បរិវាររបនអនុត្តរភាពវាតទីនិយមចិនប៉េកាំងនេះ អង្គប្រជុំគណៈអចិន្ត្រៃយ៍ក្រុមប្រឹក្សាទូទាំងប្រទេសរណសិរ្សសាមគ្គីកសាងការពារមាតុភូមិកម្ពុជា មានការឈឺចាប់យ៉ាងក្រៃលែង ហើយចងកំហឹងក្តៅគំចំពោះបនប៉ុល ពត ជាបរិវារ របស់បនអនុត្តរភាពវាតទីនិយមចិនប៉េកាំង ។

ជាមួយនេះដែរ អង្គប្រជុំមានការសប្បាយរីករាយជាខ្លាំង ដោយឃើញការរលំរលាយទៅ នៃរបបប្រល័យពូជសាសន៍ដ៏គ្រោះថ្នាក់នេះ ហើយថ្ងៃ ៧ មករា ១៩៧៩ បានបើកឡើងនូវទំព័រប្រវត្តិសាស្ត្រថ្មីរបស់សង្គមកម្ពុជា តាមការដឹកនាំ ដ៏ឈ្លាសវៃ និងភ្លឺស្វាងរបស់បក្សប្រជាជនបដិវត្តកម្ពុជា ក្រោមទង់ប្រាសាទកំពូលប្រាំដ៏ថ្លៃថ្លារបស់មាតុភូមិយើង ។ ប្រជាជនគ្រប់ស្រទាប់វណ្ណៈ រួមសាមគ្គីទាំងកម្លាំងកាយ ទាំងកម្លាំងចិត្តជុំវិញរណសិរ្ស ជ្រោងខ្ពស់ទង់ប្រយុទ្ធដើម្បីការរស់នៅដ៏ត្រឹមត្រូវ កសាងជីវភាពថ្មីឡើងវិញដោយមានការជួយឧបត្ថម្ភពីកងទ័ព និងប្រជាជនវៀតណាម ពីសហភាពសូវៀត និងពីប្រទេសសង្គមនិយម ព្រមទាំងពីកម្លាំងចម្រើនជឿនលឿនលើពិភពលោក ។ ជាងបួនឆ្នាំកន្លងទៅនេះ បដិវត្តន៍កម្ពុជាបានផ្តើមបាននូវជ័យជំនះយ៉ាងធំធេង និងគ្រប់គ្រងលើគ្រប់វិស័យ ស្លាកស្នាមខ្មោចផ្សារឈឺចាប់ល្វីងជូរចត់ បានរលុបរលាយទៅជាបន្តបន្ទាប់ ជីវភាពដ៏ស្រស់

បំព្រងបានរស់ឡើងវិញ ក្នុងទូទាំងប្រទេស ។ ចំណងមិត្តភាពសង្គមនិយមជាមួយវៀតណាម និងប្រជាជាតិចម្រើន បានត្រូវពង្រឹងនិងពង្រីកជាលំដាប់ ។

ប៉ុន្តែទន្ទឹមនឹងការរីកចម្រើនរបស់បដិវត្តន៍កម្ពុជា ពួកពង្រីកទឹកដីរាគទីនិយមចិនប៉េកាំង និងចក្រពត្តិអាមេរិក នៅតែចចេសរិះរកឧបាយកលពិសពុលឈ្លានពានទឹកដីយើង បង្កលក្ខណៈឱ្យរបបប្រល័យពូជសាសន៍ប៉ុល ពត គ្រឡប់មកវិញ។ ថ្មីៗនេះ ក្នុងស្ថានភាពផ្សងសំណាងចុងក្រោយបង្អស់ ពួកវាបានបង្កើតរដ្ឋាភិបាលចម្រុះត្រីភាគីកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យរបស់ ស៊ីហនុ ស៊នសាន ខៀវ សំផន ដែលធាតុពិត សុទ្ធតែជាបរិវារជាច់ថ្លៃ របស់បនរាគទីអនុត្តរភាពនិយមចិនប៉េកាំង ។

ចំពោះឧបាយកលដ៏ខ្មៅងងឹតទាំងនេះ ប្រជាជនយើងទាំងចាស់ ក្មេង ស្រី ប្រុស គ្រប់ជាន់ថ្នាក់ គ្រប់ជនជាតិ ព្រះសង្ឃ បញ្ញវន្ត ត្រូវតែភ្ញាក់រលឹក ចងកំហឹងក្តៅងំក្នុងបេះដូង ចំពោះឧក្រិដ្ឋកម្មរបស់បន ប៉ុល ពត និងចៅហ្វាយរបស់វាគឺបនរាគទីអនុត្តរភាពនិយមចិនប៉េកាំង បង្កើនជំនឿជឿជាក់លើការដឹកនាំរបស់បក្ស ស្វាហាប់អនុវត្តនូវចលនាបដិវត្តទាំងបី ដើម្បីការពារ និង កសាងមាតុភូមិសម្បូរសប្បាយជូនប្រជាជន កសាងល្អនូវចំណងមិត្តភាព សាមគ្គីភាព និងសហប្រតិបត្តិការរឹងមាំ ជាមួយបណ្តាប្រជាជាតិ ជាបងប្អូន ។

អង្គប្រជុំគណៈអចិន្ត្រៃយ៍ក្រុមប្រឹក្សាទូទាំងប្រទេសរណសិរ្សសាមគ្គីកសាងការពារមាតុភូមិកម្ពុជា យល់ឃើញថា ចាំបាច់ត្រូវរំលឹកឡើងវិញ នូវអតីតកាលឈឺចាប់ខ្លោចផ្សាផូរចត់នេះ ដើម្បីទុកជាកេរដំណែលជូនប្រជាជនយើងគ្រប់ជំនាន់ ចិញ្ចឹមនូវកំហឹងឈឺចាប់ចំពោះឧក្រិដ្ឋកម្មនៃរបបប៉ុល ពត ។

ក្រុមប្រឹក្សាទូទាំងប្រទេសរណសិរ្សសាមគ្គីកសាងការពារមាតុភូមិកម្ពុជា

សូមផ្ញើញត្តិ ជូនក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋ បញ្ជូនទៅរដ្ឋសភានៃសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា កត់ត្រាទុកនូវឧក្រិដ្ឋកម្មរបស់បនប៉ុល ពត បរិវារវាតទីនិយមចិនប៉េកាំង មកលើប្រជាជនយើង ហើយសូមធ្វើសំណូមពរចំពោះរដ្ឋសភា :

១ - កំណត់យកថ្ងៃទី ២០ ឧសភា រៀងរាល់ឆ្នាំ ជូនប្រជាជនយើងទូទាំង-ប្រទេស ចងកំហឹងចំពោះបនប្រល័យពូជសាសន៍ប៉ុល ពត ជាបរិវាររបស់បនវាតទីអនុត្តរភាពនិយមចិនប៉េកាំង ពីព្រោះថ្ងៃទី ២០ ខែ ឧសភា ១៩៧៥ នេះ ជាថ្ងៃដែលពួកវាចាប់ផ្តើមអនុវត្តគោលការណ៍ប្រល័យពូជសាសន៍ជាបន្តយ៉ាងធំហ និងយ៉ាងឃោរឃៅ ព្រៃផ្សៃ ចំពោះប្រជាជនកម្ពុជា ទូទាំងប្រទេស ។

២ - ឲ្យសាងសិលាចារឹក និងសាងបូជនីយដ្ឋានតម្កល់អដ្ឋិធាតុ នៃជនរងគ្រោះដោយបនប្រល័យពូជសាសន៍ប៉ុល ពត ដែលគាស់បាន ហើយរៀបចំឲ្យល្អ នៅតាមគ្រប់ខេត្ត-ក្រុង រហូតឃុំ « ដែលត្រូវចាប់ដំណើរការពីពេលនេះរហូតដល់ទិវាចងកំហឹងឆ្នាំ ៨៤ », កត់ត្រាទុកនូវឧក្រិដ្ឋកម្ម រក្សាទុកនូវឧបករណ៍និងសម្ភារៈជាភស្តុតាងនៃឧក្រិដ្ឋកម្ម ដើម្បីជូនប្រជាជនយើងចងចាំប្រវត្តិសាស្ត្រជូរចត់នេះ ជារៀងរហូត ។

ភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ០៣ ខែ សីហា ឆ្នាំ ១៩៨៣

ជ. គណៈអចិន្ត្រៃយ៍ ក្រុមប្រឹក្សាទូទាំងប្រទេសរណសិរ្ស

សាមគ្គីកសាងការពារមាតុភូមិកម្ពុជា

ប្រធាន

ហត្ថលេខា និងត្រា : ជា ស៊ីម

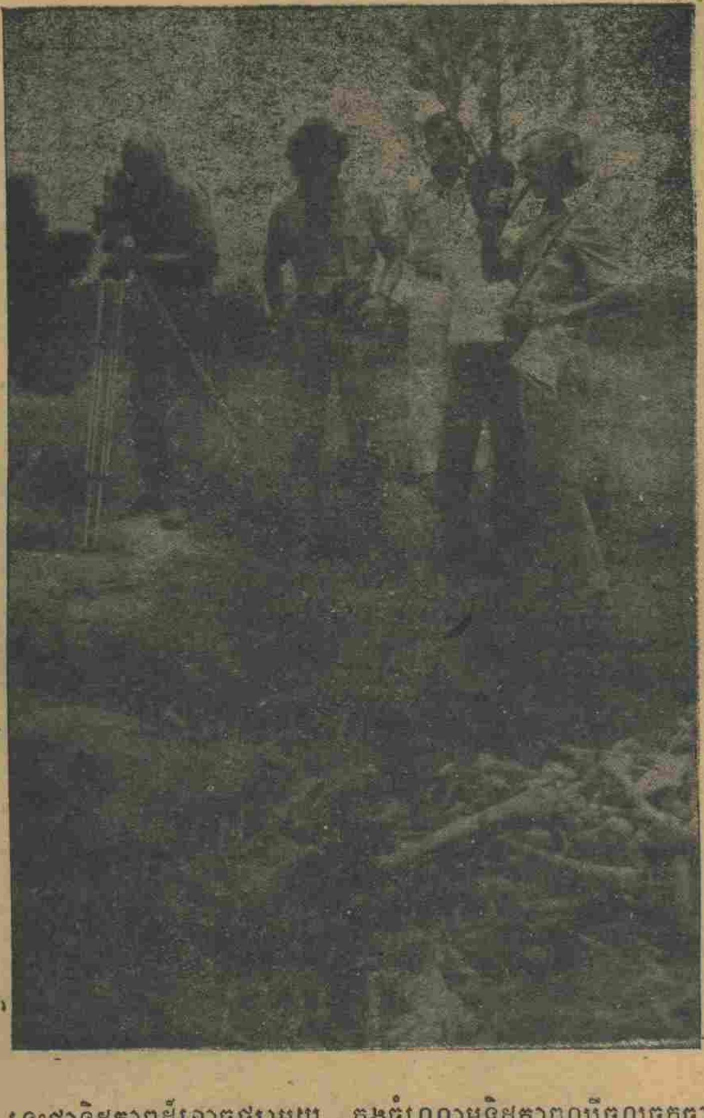

នេះជាទិដ្ឋភាពដ៏ខ្លោចផ្សាមួយ ក្នុងចំណោមទិដ្ឋភាពឈឺចាប់ចុកចាប់រាប់ម៉ឺនសែនកន្លែង នៅលើផ្ទៃប្រទេសកម្ពុជា (ជើងឯក)

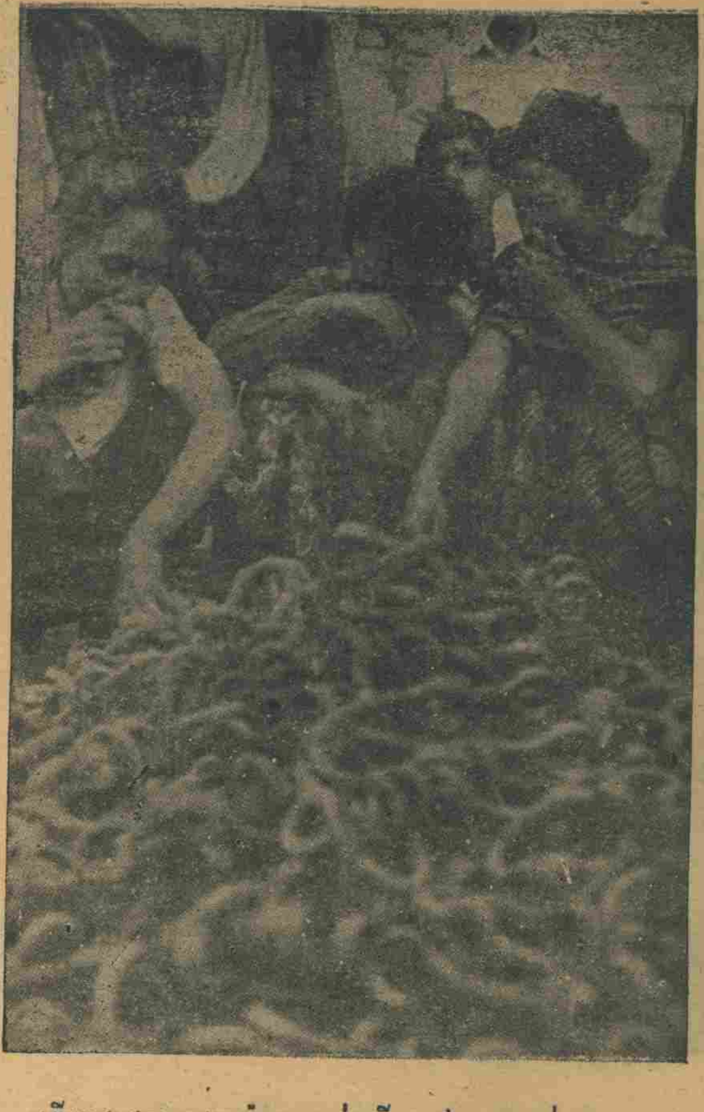

តើប្រជាជនកម្ពុជា ប៉ុន្មាននាក់ហើយ ដែលច្រវាក់ខ្នោះនេះ
ត្រូវបន ប៉ុល ពត បានយកមកដាក់ធ្វើទារុណកម្ម ? (ទួលស្លែង)

ក្នុងលោកយើងនេះ តើមានជនណាដែលមានស្នាដៃឆើត
បានសម្លាប់ប្រជាជនខ្លួនឯង លើសបន ប៉ុល ពត ?

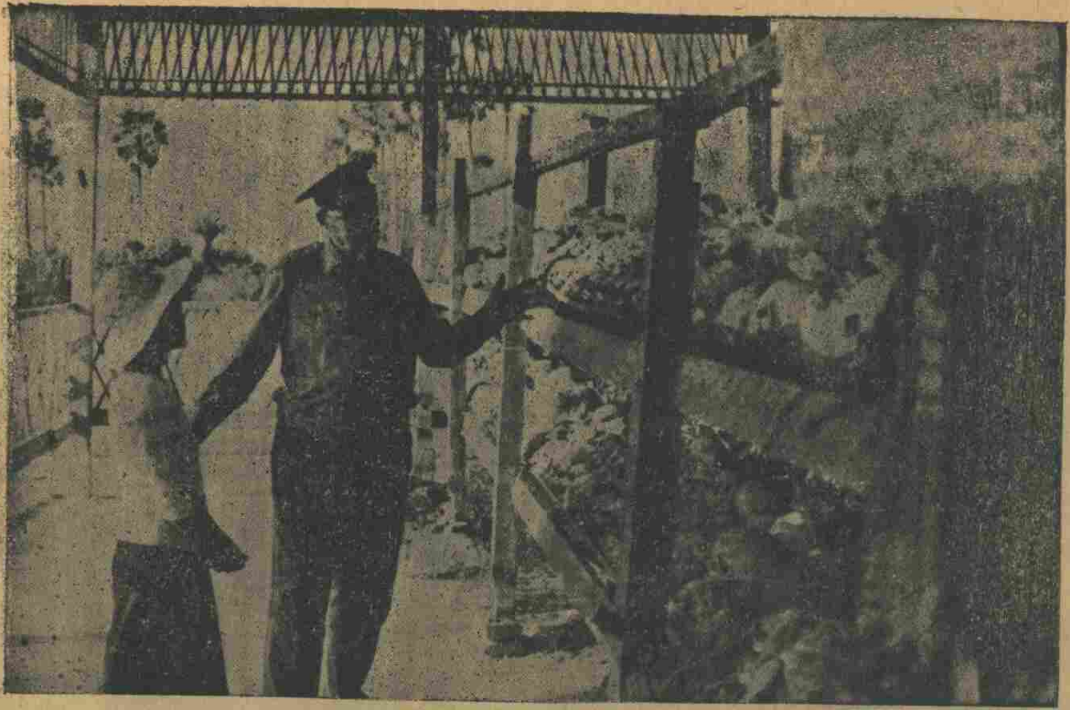

សូម្បីតែលោកឧត្តមសេនីយ ដែលធ្លាប់ប្រយុទ្ធក្នុងសង្គ្រាមច្រើនលើក
ច្រើនសារ ក៏ព្រឺក្បាលស្លុតចិត្ត ចំពោះបាតដៃឧក្រិដ្ឋរបស់បនប៉ុល ពត ដែរ ! (ជើងឯក)

រូបថតនៃជនរងគ្រោះនៅលើជញ្ជាំង កំពុងទាមទាររកយុត្តិធម៌
ចំពោះជនបរទេសមួយក្រុម ។ (ទួលស្លែង)

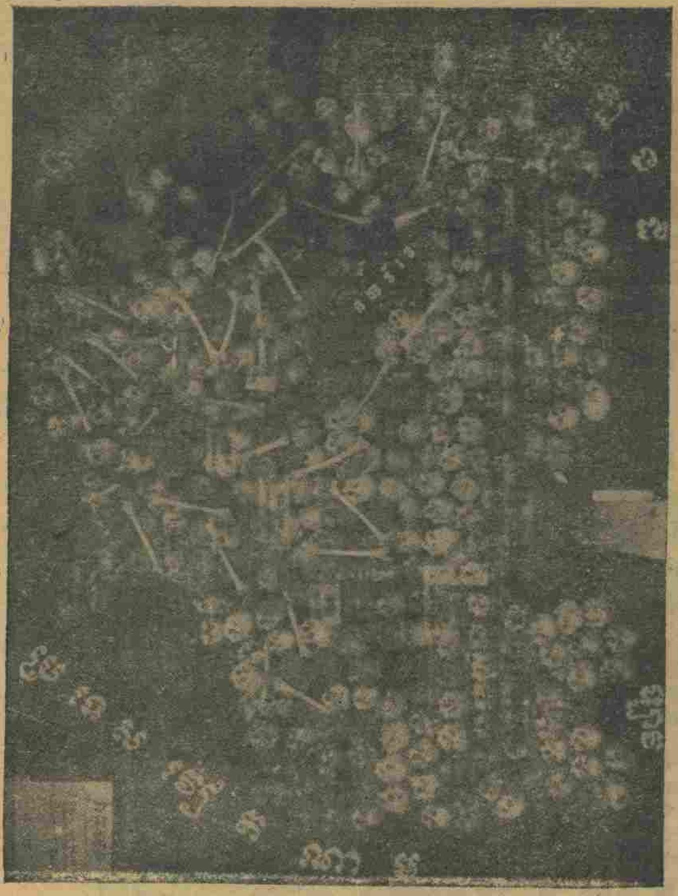

ទីចុងកាត់មាត់ញកត្រង់ណាលើផ្ទៃប្រទេសទាំងមូល ក៏មាន
ឧក្រិដ្ឋកម្មរបស់បន ប៉ុល ពត មកលើប្រជាជនកម្ពុជាដែរ ! (ទួលស្លែង)

ប្រតិភូបរទេសមួយក្រុមកំពុងរន្ធត់ចិត្ត នៅចំពោះមុខឧក្រិដ្ឋកម្ម
អមនុស្សធម៌របស់បន ប៉ុល ពត មកលើប្រជាជនស្លូតត្រង់កម្ពុជា ។ (ជើងឯក)

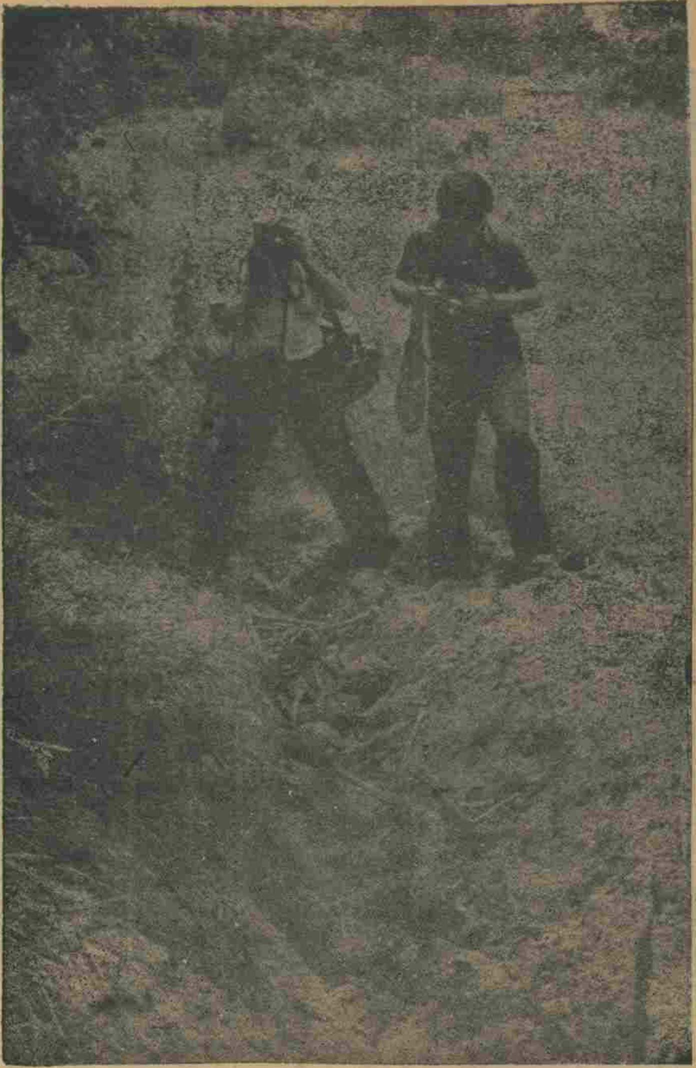

វិញ្ញាណក្ខន្ធជនរងគ្រោះ កំពុងប្រាប់អ្នកកាសែតបរទេសអោយនាំរឿងពិត ពីឧក្រិដ្ឋកម្មរបស់បនប៉ុល ពត ទៅជម្រាបមតិសាធារណសកលលោក ។ (ជើងឯក)

រដ្ឋសភា
នៃសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា
លេខ ០៥២/រស

សាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា
ឯករាជ្យ សន្តិភាព សេរីភាព សុភមង្គល

សេចក្តីសម្រេច
របស់រដ្ឋសភានៃសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា
សម័យប្រជុំលើកទី ៥ នីតិកាលទី ១

- បានឃើញកំណត់ហេតុនៃគណៈកម្មការស្រាវជ្រាវឧក្រិដ្ឋកម្ម នៃរបប ប៉ុល ពត លេខ ១០៥១/៨៣/ករស ចុះថ្ងៃទី ២៥ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៨៣ មកលើប្រជាជនយើងក្នុងអំឡុងឆ្នាំ ១៩៧៥-៧៨ ។

- បានឃើញញត្តិលេខ ១០៥២/៨៣/ករស ចុះថ្ងៃទី ៣ ខែសីហា ឆ្នាំ ១៩៨៣ នៃក្រុមប្រឹក្សាទូទាំងប្រទេសរណសិរ្សសាមគ្គីកសាងការពារមាតុភូមិកម្ពុជា ។

- យោងតាមការពិនិត្យពិភាក្សា ឯកភាព ក្នុងសម័យប្រជុំពេញអង្គលើកទី ៥ នីតិកាលទី ១ នៃរដ្ឋសភា ថ្ងៃទី ១៨-០៨-៨៣ ។

រដ្ឋសភា
នៃសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា

សម្រេច

១- រដ្ឋសភាកត់ត្រាទុកជាប្រវត្តិសាស្ត្រ នូវឧក្រិដ្ឋកម្មរបស់បនវាតទីអនុត្តរ-ភាពនិយមចិនប៉េកាំង និងបរិវារ ប៉ុល ពត អៀង សារី ខៀវ សំផន ក្នុងអំឡុងឆ្នាំ ១៩៧៥-៧៨ មកលើប្រជាជនយើង ។ តាមកំណត់ហេតុរបស់គណៈកម្មការស្រាវជ្រាវឧក្រិដ្ឋកម្មរបស់បន ប៉ុល ពត លេខ ១០៥១/៨៣/ករស ចុះថ្ងៃទី ២៥ កក្កដា ១៩៨៣ រដ្ឋសភាពិនិត្យឃើញថា ៖ បណ្ដាឧក្រិដ្ឋកម្មនេះ បានកើតមានពិតប្រាកដមែន គឺវាបានប្រែក្រឡាស់នូវរាល់រចនាសម្ព័ន្ធសង្គមកម្ពុជា ធ្វើឱ្យទឹកដីយើងក្លាយជាព្រៃរហោស្ថានបណ្ដាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់អនាគត ។

២- រដ្ឋសភាយល់ស្របជាឯកច្ឆ័ន្ទជាមួយក្រុមប្រឹក្សាទូទាំងប្រទេសរណសិរ្សសាមគ្គីកសាងការពារមាតុភូមិកម្ពុជា ឱ្យប្រជាជនយើងចងចាំនូវប្រវត្តិសាស្ត្រដ៏ជូរ-ចត់នេះតទៅ ដើម្បីបំផុសកំហឹងឈឺចាប់ ប្ដេជ្ញាវាយកំទេច និងផ្ដាច់ចំណងទាក់ទងជាមួយបន ប៉ុល ពត បរិវារវាតទីនិយមចិនប៉េកាំង ។ ប្រជាជនយើងទូទាំងប្រទេសដាច់ខាតលើកកម្ពស់ស្មារតីបដិវត្ត ស្នេហាជាតិមាតុប្រទេស ស្នេហារបបថ្មី និងចាំបាច់ត្រូវអនុវត្តឱ្យបានល្អ នូវភារកិច្ចខាងក្រោម ៖

ក- ប្រជាជនយើង ឯកភាពកំណត់យកថ្ងៃទី ២០ ខែឧសភា រៀងរាល់ឆ្នាំ ជា « ទិវាចងកំហឹងចំពោះរបបបនប្រល័យពូជសាសន៍ ប៉ុល ពត » ។

ខ- សាងសិលាចារឹក និង បូជនីយដ្ឋាន តម្កល់អដ្ឋិធាតុនៃជនរងគ្រោះដែលរបបប្រល័យពូជសាសន៍ ប៉ុល ពត បានសម្លាប់ ហើយដែលយើងគាស់បាន ដោយរៀបចំឱ្យបានល្អ នៅរដ្ឋធានីភ្នំពេញ ខេត្ត និង ឃុំ ។

គ- នៅគ្រប់មូលដ្ឋាន ត្រូវផ្សព្វផ្សាយរបាយការណ៍ឧក្រិដ្ឋកម្មរបស់បនប្រល័យពូជសាសន៍ ប៉ុល ពត នៅក្នុងស្រទាប់ប្រជាជន ដើម្បីឱ្យប្រជាជនពិភាក្សាបន្ថែម ហើយធ្វើរបាយការណ៍ជូនរដ្ឋសភា ។

ធ្វើនៅភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ១៨ ខែសីហា ឆ្នាំ ១៩៨៣
រដ្ឋសភានៃសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា
ប្រ ធា ន
ហត្ថលេខា និង ត្រា : ជា ស៊ីម

ក្រុមប្រឹក្សាទូទាំងប្រទេសរណសិរ្ស
សាមគ្គីកសាងការពារមាតុភូមិកម្ពុជា
លេខ : ០១/៨២/ករស.សរ

សាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា
ឯករាជ្យ សន្តិភាព សេរីភាព សុភមង្គល

សារាចរណែនាំ
ស្ដីពី

- ការបើកយុទ្ធនាការឃោសនាអប់រំទូទាំងប្រទេស សំដៅរើកមុខថ្កោលទោសខ្មាំងសត្រូវគ្រប់ប្រភេទ
- ចលនាជម្រុញបដិវត្តន៍កម្ពុជា ទៅមុខខ្លាំងក្លាជានិច្ច

ដោយអនុវត្តតាមសារាចរលេខ ១៩៣/សរមឈ ចុះថ្ងៃទី ៣០-៦-១៩៨២ របស់គណៈលេខាធិការដ្ឋានមជ្ឈិមបក្ស និងសារាចរណែនាំលេខ ២៤៣/សរមឈ ចុះថ្ងៃទី ២២ កញ្ញា ១៩៨២ របស់គណៈលេខាមជ្ឈិមបក្ស, ក្រុមប្រឹក្សាទូទាំងប្រទេសរណសិរ្សសាមគ្គីកសាងការពារមាតុភូមិកម្ពុជា សូមធ្វើសេចក្ដីណែនាំ ដូចតទៅនេះ :

« ចាប់តាំងពីថ្ងៃរំដោះ ៧ មករា ១៩៧៩ មកដល់បច្ចុប្បន្ននេះ បដិវត្តន៍កម្ពុជាបានមានវ័យជាងបីឆ្នាំហើយ ។ ក្នុងរយៈកាលនេះ ប្រជាជនយើងទូទាំងប្រទេសបានរស់នៅក្នុងសុខសន្តិភាព និងសេរីភាព ចេញផុតពីជីវភាពខ្មោងងងឹត ត្រូវរង

អំពើគៀបសង្កត់ដ៏ឃោរឃៅព្រៃផ្សៃ និងចេញផុតពីអំពើផ្តាច់ការលុបបំបាត់សិទ្ធិសេរីភាពគ្រប់បែបយ៉ាង របស់របបប្រល័យពូជសាសន៍ ប៉ុល ពត, អៀង សារី, ខៀវ សំផន ” ។

ក្នុងអំឡុងពេលប៉ុណ្ណោះ, ទោះបីជារយៈពេលមួយខ្លីបំផុតសម្រាប់ការកសាងប្រទេសជាតិមួយ ដែលរងការបំផ្លិចបំផ្លាញយ៉ាងធំធេងក្រៃលែង ពីរបបប្រល័យពូជសាសន៍ក៏ដោយ ក៏រដ្ឋអំណាចបដិវត្តកម្ពុជាបានស្ទុះចូលប្រយុទ្ធស្តារ និងកសាងប្រទេសជាតិឡើងវិញជាបន្ទាន់ ហើយសម្រេចបានជោគជ័យដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ ដោយបានធ្វើឲ្យជីវភាពប្រជាជន និងសង្គមជាតិរបស់យើងបានប្រែផ្លាស់ជាជំហានលោតផ្លោះ ពីសភាពគោកយ៉ាក មកកាន់សភាពរីកចម្រើនរឹងមាំ កាន់តែស្រស់បំព្រងឡើងជានិច្ច ធ្វើឲ្យប្រជាជនយើងទាំងមូល និង មតិអន្តរជាតិអបអរសរសើរ ហើយវាយតម្លៃយ៉ាងខ្ពស់ចំពោះលទ្ធផលដ៏ជោគជ័យ នៃការខិតខំឥតសំចៃរបស់បដិវត្តន៍កម្ពុជាយើង ។

ប៉ុន្តែ បនប្រល័យពូជសាសន៍កម្ពុជា ជាខ្ញុំកញ្ជះរបស់ពួកវាតទី-អនុត្តរភាពនិយមចិនប៉េកាំង ដែលផ្សំគំនិតជាមួយចក្រពត្តិអាមេរិក ព្រមទាំងពួកខ្មែរប្រតិកិរិយាមួយក្រុម និងពួកប្រតិកិរិយាអន្តរជាតិមួយចំនួនទៀតនៅទ្វីបអាស៊ី បានកើតចិត្តច្រណែនឈ្នានីស ចងអាឃាតគំនុំនឹងការរស់រានឡើងវិញ របស់ប្រជាជនកម្ពុជា និងដំណើរឆ្ពោះទៅមុខនៃបដិវត្តន៍កម្ពុជាយើង ។ ក្នុងគំនិតអាក្រក់បែបនេះហើយ ទើបបានជាពួកវាទាំងនោះ បានខិតខំរកគ្រប់ល្បិចកលបំផ្លិចបំផ្លាញសេចក្តីសុខក្សេមក្សាន្ត និងការរីកចម្រើនរបស់ប្រជាជន និងបដិវត្តន៍យើង ចាប់តាំងពីពេលប្រទេសជាតិយើងបានរំដោះខ្លួនផុតពីរបបប្រល័យពូជសាសន៍ ប៉ុល ពត មកម្ល៉េះ ។

អាស្រ័យហេតុនេះ, ដើម្បីប្រឈមមុខទល់នឹងខ្មាំងសត្រូវគ្រប់ប្រភេទ ការពារសេចក្តីសុខសាន្តរបស់ប្រជាជន និងដំណើរឈានទៅមុខនៃបដិវត្តន៍កម្ពុជាយើង, ក្រុមប្រឹក្សាទូទាំងប្រទេសរណសិរ្សសាមគ្គីកសាងការពារមាតុភូមិកម្ពុជា បានលើកទិសណែនាំមួយចំនួនសម្រាប់អនុវត្ត ដូចតទៅនេះ :

១ - ឃោសនាអប់រំ បំផុសថែមទៀត នូវស្មារតីភ្ញាក់រលឹក នៃកម្មាភិបាល បុគ្គលិក ប្រជាជន សំដៅពង្រឹងជំនឿ និង ទំនុកចិត្តលើបដិវត្តន៍ លើរបបថ្មីរបស់យើង ដោយបង្ហាញហេតុផលច្បាស់លាស់ឲ្យម្នាក់ៗ :

ក - ជឿជាក់រាល់ជ័យជំនះរបស់បដិវត្តន៍ និង មូលហេតុត្រឹមត្រូវនៃជ័យ-ជំនះនេះ ។

ខ - ទទួលស្គាល់ដោយស្មោះស្ម័គ្រ នូវចរិត និងលក្ខណៈល្អប្រសើរនៃរបបថ្មី និង កម្លាំងដ៏មហិមារបស់យើង ។

គ - ឃើញច្បាស់នូវភាពទន់ខ្សោយ និងបរាជ័យគេចមិនផុតរបស់ពួកខ្មាំងសត្រូវ ដោយបកអាក្រាតឲ្យឃើញមុខមាត់អាក្រក់ និងឧបាយកលពិសពុលនៃសង្គ្រាមចិត្តសាស្ត្ររបស់ខ្មាំងសត្រូវ ដែលមានពួករាតទីនិយមចិនប៉េកាំង ស៊ុមគ្រលុំជាមួយចក្រពត្តិអាមេរិក អូសទាញពួកប្រតិកិរិយាអន្តរជាតិអាស៊ីមួយចំនួនឲ្យចូលរួមក្នុងបំណងធ្វើឲ្យបដិវត្តន៍កម្ពុជាទន់ខ្សោយ សំដៅលេបទឹកដីរបស់យើងនៅទីបំផុត ។

២ - បរិហារផ្ដោលទោសខ្មាំងសត្រូវគ្រប់ប្រភេទ ដែលគាំទ្របុព្វហេតុរបស់ចនប្រល័យពូជសាសន៍ ប៉ុលពត អៀងសារី ខៀវសំផន ដោយលើកឡើងឲ្យឃើញច្បាស់ នូវឧក្រិដ្ឋកម្ម ដ៏ធ្ងន់ធ្ងរមិនអាចអត់ឱនបាន របស់ពួកនេះ ដែល:

ក - បង្កទុក្ខវេទនាដ៏ធំធេងដល់ប្រជាជន បំផ្លាញកម្លាំងរបស់ប្រទេសជាតិ :

– សម្លាប់ប្ដី បន្សល់ប្រពន្ធ ឬសម្លាប់ប្រពន្ធ បន្សល់ប្ដី ឬក៏សម្លាប់ទាំងប្ដីទាំងប្រពន្ធ បន្សល់កូនឲ្យកំព្រា សម្លាប់ទាំងគ្រួសារៗ សម្លាប់ជនជាតិ សម្លាប់ព្រះសង្ឃ ។

– បង្អត់អាហារប្រជាជន បំបាក់កម្លាំងរស់របស់ជាតិ ដោយបង្ខំឲ្យធ្វើការជាទម្ងន់ មិនថែទាំសុខភាពប្រជាជន ធ្វើឲ្យប្រជាជនទាំងមូលអស់ពំនឹង អស់សង្ឃឹម អស់ជំនឿក្នុងការរស់នៅ អស់ជំនឿក្នុងពូជជាតិរបស់ខ្លួន ។

ខ - បំបាត់វប្បធម៌ ប្រពៃណីជាតិ និងកេរដំណែលអរិយធម៌ជាតិ :

– កំទេចវត្តអារាម កំទេចវត្ថុបុរាណ បំបាត់សំណល់វប្បធម៌ អក្សរសាស្ត្រ អត្តចរិតជាតិ ទំនៀមទម្លាប់ល្អប្រសើរ នៃប្រពៃណីជាតិ ។

– ពួកវាបំផ្លាញអ្វីៗ ជាវិទ្យាសាស្ត្រ និង អារ្យធម៌ទាំងអស់ សំដៅអូសទាញសង្គម ឲ្យត្រឡប់ទៅក្នុងយុគសម័យបុព្វកាល ។

– កំទេចបញ្ញវន្ត ដើម្បីបំបាត់បញ្ញាកសាងប្រទេសជាតិ បំបាត់អាជីពរបស់ពលករ បំបាត់មុខរបរបច្ចេកទេស និងជំនាញរបស់ជាតិ អូសទាញប្រជាជាតិទាំងមូលឲ្យធ្លាក់ទៅក្នុងអន្ធការភាព ដោយកាត់ផ្ដាច់ចេញពីពន្លឺអារ្យធម៌បច្ចុប្បន្ននៃពិភពលោក ដើម្បីឲ្យប្រជាជនកម្ពុជា ក្លាយទៅជាទាសករឥតវិចារណញ្ញាណ ។

៣- បរិហារបកអាក្រាតនូវមុខមាត់អាក្រក់របស់ក្រុមល្ខោន ដែលគេហៅថា « រដ្ឋាភិបាលចម្រុះត្រីភាគី » ផ្គុំឡើងដោយសីហនុ និង សឺនសាន ផ្សំជាមួយ ប៉ុលពត ដែលជាមេឃាតករសម្លាប់ប្រជាជនកម្ពុជា ដោយវែកញែកឱ្យប្រជាជនបានឃើញច្បាស់ថា សីហនុ និង សឺនសាន កំពុងក្លាយខ្លួនទៅជាអ្នកបំរើនយោបាយរបស់ពួកប្រតិកិរិយាវាតទីនិយមចិនប៉េកាំង និង ពួកចក្រពត្តិ ហើយចូលរួមជាមួយប៉ុលពត ដើម្បីក្បត់ផលប្រយោជន៍របស់ប្រជាជនកម្ពុជា បង្អសន្តិសុខ បំផ្លាញសេចក្តីសុខសាន្ត បន្តអំពើកាប់សម្លាប់ សំដៅផណ្តើមយកគ្នួនាទីដឹកនាំប្រជាជនកម្ពុជា ជាថ្មីម្តងទៀត ឱ្យទៅប៉ុលពត បន្តការកាប់សម្លាប់ប្រជាជនកម្ពុជាម្តងទៀត ។

៤- រៀបចំចាត់តាំងកិច្ចការឃោសនា ឱ្យបានល្អិតល្អន់ជ្រាលជ្រៅច្បាស់លាស់ នៅគ្រប់ទីកន្លែងទាំងអស់ ដែលនៅក្នុងកន្លែងនីមួយៗ រណសិរ្សខេត្ត-ក្រុង-ស្រុក-ឃុំ *ព្រមទាំងអង្គការមហាជនទាំងបី គឺ សហជីព នារី យុវជន* ក្រោមការដឹកនាំរបស់បក្ស និង រណសិរ្ស ត្រូវចាត់តាំងគណៈកម្មការត្រួតពិនិត្យ និងថ្កោលទោសឧក្រិដ្ឋកម្មរបស់ពួក ប៉ុល ពត ហើយស្រាវជ្រាវអំពើឧក្រិដ្ឋទាំងឡាយចុះក្នុងសៀវភៅស្ថិតិទោសឧក្រិដ្ឋរបស់ ប៉ុលពត និង បរិវាររបស់ពួកវា នៅតាមអង្គភាពនិងមូលដ្ឋាននីមួយៗ គ្រួសារនីមួយៗ ។ ជាមួយគ្នានេះគប្បីធ្វើការណែនាំមជ្ឈដ្ឋានបញ្ញវន្ត ព្រះសង្ឃ ដោយផ្ទាល់ ឱ្យចូលរួមយ៉ាងសកម្មថ្កោលទោសខ្មាំង ដោយប្រើរូបភាពម្ចាស់ការជាច្រើន និងច្បាស់លាស់ ។ *ត្រូវធ្វើរបាយការណ៍ស្តីពីលទ្ធផលនៃកិច្ចការដែលបានធ្វើ ផ្ញើទៅក្រុមប្រឹក្សាទូទាំងប្រទេសរណសិរ្ស ក្នុងមួយសប្តាហ៍ម្តង* ដើម្បីយកមកផ្សព្វ-

ផ្សាយតាមវិទ្យុ កាសែត, អេះប៉េកា, ទស្សនាវដ្ដីក្នុងប្រទេស និងក្រៅប្រទេស ក្នុងគោលដៅបង្ហាញសកម្មភាពគគ្រឹកគគ្រេង និងលទ្ធផលច្បាស់លាស់ នៃការយល់ដឹង របស់ប្រជាជន ។ ក្នុងរបាយការណ៍ផ្ញើទៅគណៈកម្មការចាត់តាំងត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ធ្វើស្ថិតិឱ្យបានសព្វគ្រប់ និងច្បាស់លាស់ស្ដីពីចំនួនប្រជាជនដែលបាត់បង់ជីវិតក្រោមរូបភាពទារុណកម្មប្លែកៗ និង ស្ដីពីភូមិ-ស្រុក សម្បត្តិ-ទ្រព្យវប្បធម៌ ធនធានរបស់ប្រទេស និងប្រជាជនទាំងឡាយ ដែលត្រូវបនប្រល័យពូជសាសន៍ កំទេចបំផ្លាញនៅក្នុងមូលដ្ឋានរបស់ខ្លួន ។ (សូមរាយការណ៍តាមតារាងអមមកជាមួយនេះ) ។

៥- ទីស្ដីការក្រុមប្រឹក្សាទូទាំងប្រទេសរណសិរ្ស ត្រូវប្រមូលសរុបរាល់សភាពការណ៍ដែលខេត្ត-ក្រុង រាយការណ៍ឡើង គួបផ្សំជាមួយក្រសួងការបរទេស, ក្រសួងមហាផ្ទៃ, គណៈឃោសនាអប់រំមជ្ឈិម ដើម្បីមានវិធានការឃោសនាឱ្យបានល្អ ។

សារាចរនេះ មានប្រសិទ្ធិភាពចាប់តាំងពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខា រហូតដល់ខែធ្នូឆ្នាំ ១៩៨២ ។

ចម្លងជូន :
-គណៈកម្មាធិការបក្សក្រសួង-មន្ទីរ ជុំវិញមជ្ឈិម
-គណៈអភិបាលកិច្ចការបក្សខេត្ត - ក្រុង
" ដើម្បីជ្រាប និង សូមមានការដឹកនាំ "
-គណៈកម្មាធិការរណសិរ្សខេត្ត-ក្រុង
-គ្រប់ក្រសួង-មន្ទីរ ជុំវិញមជ្ឈិម
" ដើម្បីអនុវត្ត "

ធ្វើនៅភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ២៩ កញ្ញា ១៩៨២
ជ. ក្រុមប្រឹក្សាទូទាំងប្រទេសរណសិរ្ស
សាមគ្គីកសាងការពារមាតុភូមិកម្ពុជា
ប្រធាន
ហត្ថលេខា និងត្រា : ជា-ស៊ីម

ក្រុមប្រឹក្សាទូទាំងប្រទេសរណសិរ្ស
សាមគ្គីកសាងការពារមាតុភូមិកម្ពុជា
លេខ ១៦១៩-៨២ ករស

សាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា
ឯករាជ្យ សន្តិភាព សេរីភាព សុភមង្គល

ភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ៥ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៩៨២

សេចក្តីសម្រេច

- បានឃើញសារាចរលេខ ២៤៣/សរមឈ ចុះថ្ងៃទី ២២ កញ្ញា ១៩៨៣ របស់គណៈលេខាមជ្ឈិមបក្ស,
- បានឃើញសារាចរណែនាំលេខ ០១/ករស ចុះថ្ងៃទី ២៩-៩-៨២ របស់ក្រុមប្រឹក្សាទូទាំងប្រទេសរណសិរ្ស ស្តីអំពីការបើកយុទ្ធនាការឃោសនាអប់រំទូទាំងប្រទេស សំដៅវែកមុខថ្កោលទោសខ្មាំងសត្រូវគ្រប់ប្រភេទ,
- យោលលើការងារចាំបាច់,

ក្រុមប្រឹក្សាទូទាំងប្រទេសរណសិរ្ស
សាមគ្គីកសាងការពារមាតុភូមិកម្ពុជា

សម្រេច៖

ប្រការ ១ : ចាត់តាំងគណៈកម្មការមួយ ឲ្យទទួលខុសត្រូវស្រាវជ្រាវឧក្រិដ្ឋ-កម្មរបស់របប ប៉ុល ពត បរិវារបនវាតទី-អនុត្តរភាពនិយមចិន ប៉េកាំង ក្នុងរយៈកាលដែលវាគ្រប់គ្រងសង្គមកម្ពុជា ក្នុងអំឡុងឆ្នាំ ១៩៧៥-៧៨ ។

ប្រការ ២ : គណៈកម្មការនេះ មានសមាសភាពដូចតទៅ ៖

១- សមមិត្ត មិន ឃិន អគ្គលេខាធិការស្តីទី ក្រុមប្រឹក្សាទូទាំងប្រទេស រណសិរ្ស ប្រធាន,

២- សមមិត្ត ទិត ស៊ុនថន ប្រធានការិយាល័យរដ្ឋបាល នៃទីស្តីការ ក្រុមប្រឹក្សាទូទាំងប្រទេសរណសិរ្ស អនុប្រធាន,

៣- សមមិត្ត ផា គាន អនុប្រធានការិយាល័យឃោសនាហ៊្វឹកហ្វឺន-និពន្ធ នៃទីស្តីការ ក្រុមប្រឹក្សាទូទាំងប្រទេសរណសិរ្ស អនុប្រធាន,

៤- សមមិត្ត គីម លី កម្មាភិបាល នាយកដ្ឋានទាក់ទងអន្តរជាតិ នៃទីស្តីការ ក្រុមប្រឹក្សាទូទាំងប្រទេសរណសិរ្ស សមាជិក,

៥- ស.ម នារី ស្រ៊ន ស៊ាងលីម កម្មាភិបាលការិយាល័យសរុប នៃទីស្តីការ ក្រុមប្រឹក្សាទូទាំងប្រទេសរណសិរ្ស សមាជិកា,

៦- សមមិត្ត ទេស ហេង សមាជិក,

ប្រការ ៣ : គណៈកម្មការនេះមានភារកិច្ចសរុបឯក្រិដ្ឋកម្មទូទាំងប្រទេស ចង ក្រងរាល់ឯកសារ សម្រាប់ផ្សព្វផ្សាយក្នុងទូទាំងប្រទេស និង ក្រៅប្រទេស ។

ប្រការ ៤ : សេចក្តីសម្រេចនេះមានប្រសិទ្ធិភាព ចាប់ពីពេលចុះហត្ថលេខា នេះតទៅ ។

ជ. ក្រុមប្រឹក្សាទូទាំងប្រទេសរណសិរ្ស
សាមគ្គីកសាងការពារមាតុភូមិកម្ពុជា,
ប្រធាន
ហត្ថលេខា និង ត្រា : ជា ស៊ីម

ចម្លងជូន :

- ខុទ្ទកាល័យមជ្ឈិមបក្ស
- គណៈចាត់តាំងមជ្ឈិម
- គណៈឃោសនាអប់រំមជ្ឈិម
" ដើម្បីជូនដំណឹងជាតិមាន "
- សាមីខ្លួន
" ដើម្បីអនុវត្ត "
- ឯកសារ

សន្និសីទនៃបញ្ញាជន និងបណ្ឌិតកម្ពុជា
ថ្កោលទោសឧក្រិដ្ឋកម្មបង្កឡើងដោយបនប្រល័យពូជសាសន៍ ប៉ុល ពត មកលើប្រជាជនកម្ពុជា

កាលពីថ្ងៃទី ១២ កញ្ញា ១៩៨៣ នៅទីស្ដីការក្រុមប្រឹក្សាទូទាំងប្រទេសរណសិរ្ស, បញ្ញាជន, បណ្ឌិត និងជនជាតិអីស្លាមកម្ពុជា ចំនួន ៣០០ នាក់ បានរួមបើកសន្និសីទមួយ ដើម្បីថ្កោលទោស និងបកអាក្រាតឧក្រិដ្ឋកម្មដ៏យង់ឃ្នងដែលបន

ប្រល័យពូជសាសន៍ ប៉ុល ពត អៀង សារី ខៀវ សំផន ជាខ្ញុំកញ្ជះបនវាតទីនិយមចិនប៉េកាំង បានប្រព្រឹត្តមកលើប្រជាជនកម្ពុជាក្នុងអំឡុងឆ្នាំ ១៩៧៥-១៩៧៨។ សន្និសីទបានប្រព្រឹត្តទៅក្រោមអធិបតីភាព ស.ម ម៉ែន ឆន អនុប្រធានក្រុមប្រឹក្សាទូទាំងប្រទេសរណសិរ្សសាមគ្គីកសាងការពារមាតុភូមិកម្ពុជា ក្នុងបរិយាកាសសាមគ្គីភាព ប្រកបដោយទឹកចិត្តពុះកញ្ជ្រោលចងកំហឹង ចំពោះបនប្រល័យពូជសាសន៍ ប៉ុល ពត ។

ក្រោយពី ស.ម ម៉ែន ឆន បានប្រកាសបើកសន្និសីទ និងក្រោយពីបានស្តាប់នូវកំណត់ហេតុរបស់គណៈកម្មការបូកសរុបបទឧក្រិដ្ឋ របស់បន ប៉ុល ពត, ញត្តិរបស់ក្រុមប្រឹក្សាទូទាំងប្រទេសរណសិរ្ស ស្តីពីឧក្រិដ្ឋកម្មរបស់បនវាតទីចិនប៉េកាំង និងបន ប៉ុល ពត ជាបរិវារ និងសេចក្តីសម្រេចរបស់រដ្ឋសភានៃសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា សម័យប្រជុំលើកទី ៥ នីតិកាលទី ១ រួចហើយ, ត្រូវបានអញ្ជើញឱ្យឡើងថ្លែងកំហឹង និងថ្កោលទោសបកអាក្រាត ចំពោះអំពើឧក្រិដ្ឋអមនុស្សធម៌របស់បនប្រល័យពូជសាសន៍ ប៉ុល ពត ជាបន្តបន្ទាប់គឺ :

- ស.ម សរ កាពុន តំណាងសាស្ត្រាចារ្យ លោកគ្រូ - អ្នកគ្រូ,
- ស.ម យិត គឹមសេង តំណាងវេជ្ជបណ្ឌិត ឱសថការី,
- ស.ម ឆេង ផុន តំណាងសិល្បករ និងវិចិត្រករគ្រប់ប្រភេទ,
- ព្រះសាសនមុនី អ៊ុម ស៊ុម តំណាងបព្វជិតកម្ពុជា,
- ស.ម អាប់ឌុល កូយ៉ូម តំណាងជនជាតិ,
- ស.ម នារី ស៊ីសុវត្ថិ សុវេទ្ធវង្ស តំណាងព្រះរាជវង្សានុវង្ស,

នៅទីបញ្ចប់ អង្គសន្និសីទបានសម្រេចចេញលិខិតចំហមួយច្បាប់ ផ្ញើជូនបញ្ញាជន បណ្ឌិត អង្គការអន្តរជាតិ និងប្រជាជនលើសកលលោក ឲ្យផ្តល់ការគាំទ្រដ៏ត្រឹមត្រូវរបស់ប្រជាជនកម្ពុជា ដើម្បីបណ្តេញតំណាងបន ប៉ុល ពត ឬ ប៉ុល ពតក្លែងខ្លួនចេញពីអាសនៈកម្ពុជា នៅអង្គការសហប្រជាជាតិ ។

វរជនសំខាន់ៗ តំណាងបញ្ញាជន បណ្ឌិត និង ជនជាតិអាស្លាមកម្ពុជា ចំនួន ៣៥ នាក់ បានចុះហត្ថលេខាលើលិខិតចំហ ។ រីឯអត្ថន័យខ្លឹមសារដែលរាត្បិនក្នុងអង្គសន្និសីទ បានបរិហារថ្កោលទោសចំពោះអំពើឧក្រិដ្ឋសាហាវព្រៃផ្សៃរបស់បនប្រល័យពូជសាសន៍ ប៉ុល ពត នោះ ក៏ត្រូវបានចុះផ្សាយក្នុងទីនេះដែរ ។

ចំណាប់អារម្មណ៍តំណាងសាស្ត្រាចារ្យ លោកគ្រូ អ្នកគ្រូ ក្នុងសន្និសីទបញ្ញវន្ត និងបណ្ឌិត នៃសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា

ថ្លែងដោយ សមមិត្ត សរ កាពុន

សូមថ្វាយបង្គំព្រះថេរានុត្ថេរៈគ្រប់ព្រះអង្គ,
សូមគោរពភ្ញៀវកិត្តិយសជាតិ និងអន្តរជាតិ ,
សូមគោរពសមមិត្តបញ្ញាជនទាំងអស់ ក្នុងសន្និសីទនេះ,

គឺជាមនោសញ្ចេតនាប្រកបដោយការឈឺចាប់ខ្លោចផ្សាយ៉ាងខ្លាំង ចងកំហឹងគុំគួនឥតភ្លេច ដែលខ្ញុំបាទ ក្នុងនាមបញ្ញវន្តក្រសួងអប់រំ នៃសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិត

កម្ពុជា សូមគោរពស្នើអង្គសន្និសីទ មេត្តាអនុគ្រោះអោយបញ្ចេញយោបល់ខ្លះៗ លើអំពើប្រល័យពូជសាសន៍នៃបនប៉ុល ពត-អៀង សារី-ខៀវ សំផន ដឹកនាំដោយ បនបេ៉កាំង ឃុបឃិតនឹងបនវ៉ាស៊ិងតោន ។

រណ្ដៅកប់ខ្មោចរួមពាសវាលពាសកាលលើទឹកដីកម្ពុជា ពុំទាន់រលុបបាត់នៅ ឡើយទេ ! រណ្ដៅកប់ខ្មោចរួមនេះ ជាក្រាំងប្រវត្តិសាស្ត្រដ៏ពិសិដ្ឋច្រើនទំព័រជា អនេក អធិប្បាយរ៉ាយរ៉ាប់អស់គ្មានសល់ គក្កូនគចៅជាអនន្ត អំពីឧក្រិដ្ឋកម្មព្រៃផ្សៃ លើសព្រៃផ្សៃ សាហាវលើសសាហាវ ពោលគឺហ្វាស៊ីសលើសហ្វាស៊ីសទៅ ទៀត ។

រណ្ដៅកប់ខ្មោចរួមនេះ គឺជាបូជនីយដ្ឋាន រក្សាទុកអដ្ឋិធាតុម៉ែពុក ដូនតា ប្ដីប្រពន្ធ កូនចៅ ញាតិសាលោហិត ជាទីគោរពស្រឡាញ់អាលោះអាល័យ សោកស្ដាយឥតភ្លេច ដែលបានស្លាប់តែហោង ។

ក្នុងរណ្ដៅកប់ខ្មោចរួមនេះ ក៏គឺជាអដ្ឋិធាតុជាទីបូជានៃលោកគ្រូ អ្នកគ្រូ ៧៥, នៃចំនួនទាំងអស់ ២ ម៉ឺន ៦ ពាន់នាក់ ។

កំណត់ហេតុដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តក្នុងអង្គប្រជុំ កាលពីថ្ងៃទី ១៥ ដល់ ១៨ ខែ សីហា ១៩៨៣ ស្ដីអំពីចំនួនប្រជាជនស្លាប់តែហោង ចំនួនជនពិការបាត់កំលាំង ចំនួនកុមារកំព្រា ចំនួនសាលារៀនខ្ទេចខ្ទី ដែលត្រូវបនប្រល័យពូជសាសន៍ ប៉ុល ពត-អៀង សារី-ខៀវ សំផន សំលាប់ឬធ្វើទារុណកម្មឬកំទេចនោះ សុទ្ធតែ ចេញមកពីស្ថិតិភស្តុតាងផ្ទាល់ ពីប្រជាជនកម្ពុជា ដែលនៅសេសសល់ ពោលគឺ ជាស្ថិតិដែលមានលក្ខណៈជាវិទ្យាសាស្ត្រ ។

អង្គសន្និសីទ ជាទីគោរព,

ការពិត ទិដ្ឋភាពពិត រឿងពិត ក្នុងរបបប្រល័យពូជសាសន៍នេះ ដែលយើងបានឆ្លងកាត់ ធ្វើអោយអស់លោកអ្នក ជាអ្នកតុរកោសល្យវិទូ ជាអ្នកនិពន្ធ ជាអ្នកសីលវិទូ និងសង្គមវិទូ និងលោកគ្រូ អ្នកគ្រូទាំងអស់លើសកលលោក ញាក់សាច់ព្រឺឆ្អឹងខ្នង បេះដូងញាក់ញ័ររន្ធត់ ។ ល ។ ព្រោះជារឿង ជាទិដ្ឋភាព ពុំដែលកើតមានទាល់តែសោះ ។ អស់លោកអ្នកជាប្រវត្តិវិទូ ជាអក្សរសិល្ប៍វិទូ ជាទស្សនវិទូ លើសកលលោក ទោះជាខំផ្ចាត់ទំព័រសៀវភៅទាំងអស់លើសកល-លោក ក៏ពុំអាចរកឃើញអត្ថបទណាមួយ ដែលស្ដីពីអំពើដូចនេះបានឡើយ ។ អស់លោកអ្នកជាវិចិត្រករដ៏ជំនាញទាំងឡាយ ពិតជាពុំអាចប្រឌិតផ្ទាំងទស្សនីយ-ភាពណាមួយ អោយដូចសុទ្ធសាធនឹងទិដ្ឋភាពនេះ ។ ព្រះសង្ឃ និងអស់លោកជាសាសនវិទូ ក៏ពុំឃើញមានជំពូកណា ពណ៌នាពីស្ថាននរក នៅក្នុងគម្ពីរព្រះត្រៃបិដក ឬ ប៊ីប ឬ គូអាន ដែលសោយទុក្ខវេទនាស្មើក្នុងរបបប្រល័យពូជសាសន៍នេះដែរ ។ សេដ្ឋកិច្ចចោលម្សៀត សង្គមកិច្ចបំបែកបំបាក់គ្រួសារ អប់រំអោយខ្មៅមួយចប់ វប្បធម៌រលត់សូន្យឈឹង នយោបាយបោកប្រាស ភូតកុហកផុតលេខយោធា « មហាលោតផ្លោះ » រួចក៏ផាយផាស់ក្រញាំ ។

លោកគ្រូ អ្នកគ្រូទាំងឡាយ លើសកលលោក,

សន្ដានចិត្តជាគ្រូ យើងមានឧត្ដមគតិដូចគ្នា គឺសិទ្ធិមនុស្ស សេរីភាពមនុស្សធម៌ យុត្តិធម៌សង្គម សន្តិភាព ។ អស់លោកអ្នក ពិតជាពុំអាចទ្រាំរស់បានដោយឃើញកុមារខ្លះ ស្ទើរតែពុំទាន់ជ្រុះពន្លៃពីក្បាលផង ក្នុងវ័យសិក្សា ក្លាយខ្លួនជាឃាតករដៃឆៅ។ កុមារខ្លះទៀត ត្រូវអង្គការវា ប្រមូលផ្តុំល្បួចយកការណ៍ ធ្វើ

ពេលកម្មបាក់កំលាំង អត់ឃ្លានជាទីបំផុត ស្លាប់ដោយអត់ឃ្លាន ស្លាប់តែហោង ដោយអំពើទារុណកម្ម ។ យុវជនធំទង់ៗ ជាឈ្លបឬក៏ជាយោធា ស្ពាយកាំភ្លើងអូសដីទៅទៀយ ហៅខ្លួនឯងថា " កូនៗ " ហៅអ្នកដទៃសុទ្ធតែ " ញោមៗ " តាំងខ្លួនជាព្រះសង្ឃកាន់សីលស្អាតបរិសុទ្ធណាស់ តែប្រើពាក្យ " ញោមៗ " ដើម្បីបោកប្រាសយកញោមទៅចង ដល់ពេលចងរួច ពេលនោះ " កូន " លែងគួរសមដាក់ " ញោម " ហើយ គឺជា " នាទីមិត្តយើងធ្វើការ " ម្តង ពោលគឺធ្វើទារុណកម្មសព្វបែបយ៉ាង ហើយពីបីថ្ងៃក្រោយមក នៅកន្លែង " មិត្តយើងធ្វើការ " នោះ នឹងមានរុយរោមខ្មៅងងឹត ក្លិនស្អុយឆ្អាបមុត ជ្រកព្រៃឈ្លួសកកាយ ផ្កាពាំអសុភពាសវាលពាសកាល ។ គ្រូបង្រៀនយើងទាំងអស់ សុទ្ធតែបានឆ្លងកាត់អំពើពួកក្អែក ពួកក្នាតនេះ ។ ជីវិតគ្រូបង្រៀនដែលពួកវាមិនទាន់បានកាប់សំលាប់ គឺជាជីវិតទាសករតំរក់ថោកទាប មានដង្ហើមដកចេញចូលតែប៉ុណ្ណោះ ដើម្បីគ្រាន់តែអោយរូបរាងកាយរស់ គឺជា " ជីវិតស្លាប់មុនស្លាប់ " ។

ការតស៊ូជាបុគ្គលៗនៃគ្រូបង្រៀនយើង ត្រូវពួកវាបង្ក្រាបខ្ទេចខ្ទីអស់ ។

រីឯ " យុវតីក្អែកក្នាត " ជំទង់ៗវិញ ឆ្នាលាក់ក្រចក ប្រដៅគេឯងមួយចប់សព្វបែបយ៉ាង តាំងខ្លួនជាអ្នកមានសីលធម៌ស្អាតស្អំ តែ . . . . . អស់សាច់រកលេខដាក់គ្មាន ហើយក៏ដូចជាកម្មាភិបាលវាទាំងអស់ដែរ គឺមើលងាយមើលថោកគ្រូបង្រៀនផុតលេខ ប្រើពាក្យសុទ្ធតែ " គ្មានសញ្ញាប័ត្រទេ មានតែសញ្ញាឃើញ " " បើគ្មានសញ្ញាឃើញទេ ត្រូវយកទៅធ្វើជី " ។

អស់លោកគ្រូ អ្នកគ្រូទាំងឡាយ មេត្តាអនុគ្រោះដល់យើងខ្ញុំ ដោយពុំមានទំព័រគ្រប់គ្រាន់នឹងអធិប្បាយអោយបានសព្វគ្រប់តាមចិត្តយើងខ្ញុំចង់ តែរណ្ដាកប់ខ្មោចរួម ជំរាបបានសព្វគ្រប់ទាំងអស់ ។

អង្គសន្និសីទជាទីស្នេហា,

របបសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា ដែលយើងខ្ញុំកំពុងខំប្រឹងប្រែងចូលរួមការពារ កសាងសព្វថ្ងៃនេះ គឺហាក់បីដូចជារដូវផ្ការីក ដែលលោកគ្រូ អ្នកគ្រូលើសកលលោករីករាយក្រៃលែង ត្រេកត្រអាលនឹងជីវិត នឹងជីវភាពរស់នៅ ។ ការពិត ទិដ្ឋភាពពិត រឿងពិតនេះ គឺជាចម្លើយប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព យ៉ាងសក្តិសិទ្ធិអោយដឹងថា វត្តមាននៃកងទ័ពប្រជាជនវៀតណាម លើទឹកដីសាធារណ-រដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា ពិតជារួមចំណែកសហការអោយមានសន្តិភាព សេរីភាពមនុស្សធម៌ យុត្តិធម៌សង្គម និងសិទ្ធិមនុស្ស ។

លោកគ្រូ អ្នកគ្រូទាំងឡាយ លើសកលលោក,

យើងខ្ញុំឈឺចាប់ណាស់ ដោយខ្មាំងសត្រូវយើងខ្ញុំ គឺបនប៉េកាំង និងបនវ៉ាស៊ិងតោន កំពុងតែថែបំប៉នកំលាំងពាក់ទ័ពប្រល័យពូជសាសន៍បន ប៉ុល ពតអៀង សារី - ខៀវ សំផន នៅលើទឹកដីថៃ ហើយប្រែក្លាយជារបស់ដែលហៅថា " រដ្ឋាភិបាលចំរុះត្រីភាគី " រួមមានសីហនុ សឺន សាន ខៀវ សំផន ដែលធាតុពិត គឺពួកប៉ុល ពត ក្លែងភេទ ។ ចំពោះបញ្ហានេះ បនបាងកកត្រូវតែដេកយកដៃគងថ្ងាសគិតសញ្ជឹងទះថ្ងាស ក្រឡុកខួរ ព្រោះថាពូជឆ្មានៅតែឆ្មា ពោលគឺឆ្មានៅតែចាប់កណ្ដុរតពូជ ។ ពួកប្រល័យពូជសាសន៍ នៅតែប្រល័យពូជសាសន៍ ។

ដូចនេះ បនបាងកកត្រូវគិតថា បន្ទាប់ពីកម្ពុជា ពេលដល់វេនខ្លួនត្រូវរងគ្រោះ

ប្រល័យពូជសាសន៍ម្តងវិញ តើឯកឧត្តមថៃរូបណា ត្រូវអារកនឹងចាងគ្នោត ? តើកូនចៅថៃរូបណា ត្រូវហែកពោះសម្លាប់ ? តើព្រះអង្គម្ចាស់ក្សត្រិយថៃអង្គណា ឬភរិយារបស់ឯកឧត្តមថៃរូបណា ត្រូវពន្លះដោះ ឬចុកទំលុះយោនីដោយបនប្រល័យពូជសាសន៍ ? ។ ល ។ និង ។ ល ។

យើងខ្ញុំឈឺចាប់ណាស់ទៅទៀត ត្រង់ដែលអង្គការសហប្រជាជាតិ ដែលជាអង្គការអន្តរជាតិកំពូល មានភារកិច្ចការពារសន្តិភាព ការពារជីវិតរស់នៅរបស់មនុស្ស ការពារសិទ្ធិមនុស្ស បែរជានៅមានសមាជិកខ្លះនៃអង្គការនេះ ក្រាញចចេសមិនព្រមបណ្តេញពួក ប៉ុល ពត ក្លែងភេទនេះ អោយចេញពីអង្គការសហ-ប្រជាជាតិ ។ ដូចនេះ អ្នកនោះគឺ ប៉ុល ពត ពោលគឺប្រល័យពូជសាសន៍ ។ ធម្មនុញ្ញរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ដែលអះអាងការពារសិទ្ធិមនុស្ស ក៏ឥតន័យហើយអង្គការនេះក៏អស់កិត្យានុភាព ។

យើងខ្ញុំសូមអំពាវនាវ ដល់ព្រះទ័យបព្វជិតគ្រប់ព្រះអង្គ ដល់សន្តានចិត្តអស់លោកអ្នកជាបញ្ញាជន អង្គការអន្តរជាតិ ប្រជាជន និងជាពិសេស លោកគ្រូអ្នកគ្រូលើពិភពលោក ក្នុងការផ្តោលទោសឧក្រិដ្ឋកម្មប្រល័យពូជសាសន៍ ផ្តោលទោសប្រទេសទាំងឡាយណា ដែលបីបាច់ថែរក្សាពួកប៉ុល ពត - អៀង សារី ខៀវ សំផន និង ពួកខ្មែរប្រតិកិរិយាផ្សេងទៀត ហើយបណ្តេញពួកប៉ុលពតក្លែងភេទនេះ អោយចេញផុតពីអង្គការសហប្រជាជាតិ ។

ជាទីបញ្ចប់ សូមគោរពថ្វាយព្រះពរ ជូនពរអង្គសន្និសីទ សូមមានសុខភាពល្អបរិបូរ និង ជ័យជំនះបដិវត្តសង្គមនិយម ជានិច្ច ។

ភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ១២ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៨៣

មតិរបស់តំណាងបញ្ញវន្តសុខាភិបាល ថ្លែងក្នុងសន្និសីទរបស់បញ្ញវន្ត ស្ដីអំពីឧក្រិដ្ឋកម្មរបស់បន ប៉ុល ពត–អៀង សារី–ខៀវ សំផន និងបនវាតទីនិយមចិន ប៉េកាំង ក្នុងអំឡុងឆ្នាំ ១៩៧៥–៧៨ មកលើប្រជាជនកម្ពុជា

សូមគោរព — អង្គសន្និសីទ,

— ភ្ញៀវកិត្តិយស,

— បណ្ដាសមមិត្ត និង មិត្តទាំងអស់,

តំណាងអោយបញ្ញវន្តក្រសួងសុខាភិបាលទាំងមូល ក្នុងនោះ មានវេជ្ជបណ្ឌិត ឱសថការី គ្រូពេទ្យ ទន្តបណ្ឌិត អ្នកបច្ចេកទេស វេជ្ជសាស្ត្រមន្ទីរពិសោធន៍នានា យើងខ្ញុំសូមសំដែងកំហឹងឈឺចាប់យ៉ាងខ្លាំងក្លារបស់បញ្ញវន្តសុខាភិបាលយើងខ្ញុំ ចំពោះឧក្រិដ្ឋកម្មដ៏ព្រៃផ្សៃ របស់បនវាតទីនិយមចិនប៉េកាំង-និង បរិវារ ប៉ុល ពត - អៀង សារី - ខៀវ សំផន ក្នុងអំឡុងឆ្នាំ ១៩៧៥ - ៧៨ មកលើបញ្ញវន្តយើងខ្ញុំ ។

បណ្ដាសមមិត្ត និង មិត្តជាទីស្នេហា,

ក្នុងអំឡុងឆ្នាំ ១៩៧៥ - ៧៨ ក្រោមការត្រួតត្រាក្ដាប់រដ្ឋអំណាចរបស់បន ប៉ុល ពត - អៀង សារី - ខៀវ សំផន បញ្ញវន្តសុខាភិបាលយើងដែលមានចំនួន ៧០០ នាក់ បានត្រូវទទួលរងគ្រោះ និង ទារុណកម្មយ៉ាងព្រៃផ្សៃបំផុត

ពីសំណាក់ពួកវា ដោយមួយចំនួនត្រូវពួកវាយកទៅសម្លាប់ដោយអាថិកំបាំង មួយចំនួនទៀត ត្រូវពួកវាសម្លាប់ដោយវិធីគ្រប់បែបយ៉ាង ដូចជាវាយនឹងត្បូងចប ដំបង ដុតកប់ទាំងរស់ ច្រៀកសាច់អាករនឹងដាងត្នោត ចាក់ថ្នាំពុលចូលក្នុងសរសៃឈាម ឆក់ខ្សែភ្លើង បោះអោយក្រពើស៊ី មួយចំនួនទៀតត្រូវស្លាប់ដោយពួកវាដាក់ច្រវាក់ខ្នោះឃ្នាង បង្អត់បាយក្រហាយទឹក និង ស្លាប់ដោយគ្មានថ្នាំព្យាបាលជំងឺ ម្យ៉ាងទៀតវិស័យសុខាភិបាលរបស់ពួកវា ពុំមានលក្ខណៈសមស្រប តាមក្បួនបច្ចេកទេសវេជ្ជសាស្ត្រ គ្រូពេទ្យគ្មានចេះវិជ្ជាពេទ្យត្រឹមត្រូវក្នុងការព្យាបាល ពួកវាយកមនុស្សធ្វើជាសត្វសម្រាប់ការពិសោធន៍របស់វា ដូចជាវះពោះ និង ទ្រូង ដើម្បីគ្រាន់តែមើលដំណើរចលនារបស់បេះដូង សួត ឬ ពោះវៀនរបស់មនុស្សតែប៉ុណ្ណោះ ។ ឯថ្នាំព្យាបាលរបស់ពួកវាសោត ក៏ពុំមានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវតាមក្បួនអនាម័យ និងតាមរូបមន្តវិទ្យាសាស្ត្រ គឺពួកវាបានយកទឹកភ្លៀងដាក់ក្នុងដបទឹកក្រូចគ្មានអនាម័យផ្សំធ្វើជាថ្នាំចាក់ និង ថ្នាំលេបគ្មានប្រសិទ្ធិភាព ដូចជាអាចម៍ទន្សាយ ដែលបណ្ដាលអោយមានអ្នកជំងឺជាច្រើនត្រូវស្លាប់បាត់បង់ជីវិត ។

បន្ថែមលើនេះ ពួកវាបានចាត់ទុក និងធ្វើការកាប់សម្លាប់បញ្ញវន្តសុខាភិបាលយើង ដូចជាបញ្ញវន្តដទៃទៀតដែរ ។

ដោយឡែកពួកវាបានធ្វើការបំផ្លិចបំផ្លាញចោលនូវអគារព្យាបាល មន្ទីរពេទ្យ មន្ទីរពិសោធន៍ ៧៩៦ កន្លែង និងមួយចំនួនទៀតវាប្រែក្លាយអគារព្យាបាលទាំងនោះ ទៅជាកន្លែងចិញ្ចឹមសត្វ ជាកន្លែងដាក់ជី ជាកន្លែងធ្វើទារុណកម្មជាគុករបស់ពួកវាទៅវិញ ។

ក្រោយពេលដែលពួកវាវរលំរលាយទៅ ក្រោមជ័យជំនះដ៏ត្រចះត្រចង់ ថ្ងៃ ៧ មករា ១៩៧៩, របបប្រល័យពូជសាសន៍ ប៉ុល ពត - អៀង សារី - ខៀវ សំផន បានបន្សល់ទុកនូវជនពិការចំនួន ១៤១.៨៤៨ នាក់, កុមារកំព្រាជាង ២០០.០០០ នាក់ និងស្ត្រីមេម៉ាយជាច្រើនទៀត ពិសេសអ្នកសល់ពីស្លាប់ត្រូវធ្លាក់ខ្លួនក្នុងភាពទ្រុឌទ្រោម បាក់កំលាំង និង មានជំងឺប្រចាំកាយដ៏ធ្ងន់ធ្ងរ ជាច្រើនទៀត ដូចជាគ្រុនចាញ់ ជំងឺរបេងសួត ខ្វះជីវជាតិ ជំងឺស្ត្រីភេទ ។ល។ ដែលបក្សប្រជាជនបដិវត្តកម្ពុជា និង រណសិរ្សសាមគ្គីកសាងការពារមាតុភូមិកម្ពុជា បានយកចិត្តទុកដាក់ខិតខំប្រមែប្រមូល នូវវេជ្ជបណ្ឌិត ឱសថការី គ្រូពេទ្យ អ្នកបច្ចេកទេស មន្ទីរពិសោធន៍នានា ដែលនៅសេសសល់ មិនបាន ៥០ នាក់ផងនោះ ចូលរួមយ៉ាងសកម្មក្នុងការស្តារ និង ព្យាបាលអ្នកជំងឺដ៏ធ្ងន់ធ្ងរគ្រប់បែបយ៉ាងទាំងនោះ រហូតដល់សព្វថ្ងៃនេះ សុខភាព របស់ប្រជាជនយើងត្រូវបានស្តារ និង មានស្ថិរភាព ។ វិស័យសុខាភិបាលរបស់យើងត្រូវបានពង្រីកយ៉ាងឆាប់រហ័សតាំងពី ភូមិ ឃុំ ស្រុក ខេត្ត មូលដ្ឋានរហូតដល់មជ្ឈិម ដែលមានកម្មាភិបាលបុគ្គលិកបច្ចេកទេស សុទ្ធតែបានទទួលការបំពាក់បំប៉នបច្ចេកទេស តាមក្បួនវេជ្ជសាស្ត្រ និងមានសមត្ថភាពគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការព្យាបាល និង ថែទាំជំងឺ ។ ការរីកចំរើនក្រសួងសុខាភិបាលដល់បច្ចុប្បន្ននេះ ដោយសារ មិត្ត វៀតណាម បណ្ដាប្រទេសសង្គមនិយមជាបងប្អូន និង អង្គការមនុស្សធម៌នានា ជួយឧបត្ថម្ភយើងគ្រប់បែបយ៉ាង ទាំងបុគ្គលិក បច្ចេកទេស ថ្នាំ សម្ភារៈ ក្នុងការពង្រឹង និង ពង្រីកក្រសួងសុខាភិបាលយើង ។

ទន្ទឹមនឹងការរស់ឡើងវិញរបស់បដិវត្តន៍កម្ពុជា ពួកវាតទីនិយមចិនប៉េកាំង

និង ចក្រពត្តិអាមេរិក វានៅតែចចេស រិះរកឧបាយកលពីសពុល ឈ្លានពាន ទឹកដីយើង បង្កលក្ខណៈក្នុងគោលបំណងអោយរបបប្រល័យពូជសាសន៍ ប៉ុល ពត ត្រឡប់មកវិញ ដែលថ្មីៗនេះ ក្នុងស្ថានភាពផ្សងព្រេងចុងក្រោយបង្អស់ ពួកវាបាន បង្កើត រដ្ឋាភិបាលចំរុះត្រីភាគីកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ ស្អីវានោះ របស់ សីហនុ សឺន សាន, ខៀវ សំផន ជាធាតុពិតសុទ្ធតែជាបរិវារជាច់ថ្លៃ របស់បនវាគទី អនុត្តរភាពនិយមចិនប៉េកាំង ។

ចំពោះឧក្រិដ្ឋកម្ម និង ឧបាយកលដ៏ខ្មៅងងឹតនេះ បញ្ញវន្តសុខាភិបាលយើង ទាំងអស់ ថ្កោលទោសយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់ និង ចងកំហឹងឈឺចាប់ គេះធំជាប់ជានិច្ច ក្នុងបេះដូង ចំពោះពួកបន សីហនុ-សឺនសាន - ខៀវ សំផន និងចៅហ្វាយវា គឺ បនវាគទីអនុត្តរភាពចិនប៉េកាំង ដោយបង្កើនជំនឿជឿជាក់ជាច់ខាតលើការ ដឹកនាំដ៏ត្រឹមត្រូវ និង ភ្លឺស្វាងរបស់បក្សប្រជាជនបដិវត្តកម្ពុជា ហើយប្រឆាំង ដាច់ខាតចំពោះវត្តមានរបស់ សីហនុ និងបន ប៉ុល ពត តំណាងអោយកម្ពុជា នៅលើវាល់វេទិកាអន្តរជាតិនានា និង ទាមទារដល់អង្គការសហប្រជាជាតិ ត្រូវតែប្រគល់អាសនៈកម្ពុជាមករដ្ឋាភិបាលសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា ដែល ជារដ្ឋាភិបាលស្របច្បាប់តែមួយគត់ របស់ប្រជាជនកម្ពុជា ដែលមានសមមិត្ត ប្រធាន ហេង សំរិន ជាអ្នកដឹកនាំ ។

យើងខ្ញុំសូមគាំទ្រទាំងស្រុង នូវសេចក្តីសម្រេចចិត្តរបស់ រដ្ឋសភា នៃ សាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា នាសម័យប្រជុំលើកទី ៥ នីតិកាលទី ១ ខែ សីហា ឆ្នាំ ១៩៨៣ និងសូមអោយសន្និសីទធ្វើលិខិតចំហមួយ អំពីឧក្រិដ្ឋកម្មនេះ ផ្ញើជូន បញ្ញវន្ត - បណ្ឌិត អង្គការអន្តរជាតិ និងប្រជាជនលើសកលលោក អោយរួមគ្នា

ធ្វើការថ្កោលទោស ពួកជនឧក្រិដ្ឋប្រល័យពូជសាសន៍ ប៉ុល ពត-អៀង សារី ខៀវ សំផន និងពួកវាតទីអនុត្តរភាពនិយមចិនប៉េកាំង ដែលបានរំលោភលើសិទ្ធិមនុស្ស និង ធ្វើការទាមទារអោយបណ្ដេញពួកវាចេញពីអង្គការសហប្រជាជាតិ និង ពីគ្រប់សន្និសីទអន្តរជាតិនានា ព្រោះពួកវាពុំមែនជាតំណាងរបស់ប្រជាជនកម្ពុជាឡើយ ។

យើងខ្ញុំសូមអំពាវនាវអោយមហាជនចំរើនទាំងឡាយ លើសកលលោក យកចិត្តទុកដាក់តាមដានសកម្មភាពតានតឹងនៅអាស៊ីអាគ្នេយ៍ និង តំបន់នានាក្នុងលោករបស់អនុត្តរភាពចិន ប៉េកាំង អ្នកជំរុញខ្នងពួកក្បត់ ប៉ុល ពត-អៀង សារី ខៀវ សំផន អោយប្រព្រឹត្តឧក្រិដ្ឋកម្មប្រល័យពូជសាសន៍ ដែលមិនដែលមានក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រមនុស្សជាតិ ដោយធ្វើការឃុបឃិតជាមួយនឹងចក្រពត្តិអាមេរិក និង ពួកប្រតិកិរិយាដទៃទៀតមកលើប្រជាជនកម្ពុជា និងសូមអោយវែកមុខពួកវា ដើម្បីទាមទារសន្តិភាព និង សិទ្ធិមនុស្សសម្រាប់តំបន់អាស៊ីអាគ្នេយ៍ ក៏ដូចជាសម្រាប់ពិភពលោកទាំងមូល ។

សូមប្រសិទ្ធិពរ ដល់បណ្ដាសមមិត្ត និង មិត្តទាំងអស់ មានសុខភាពល្អបរិបូរណ៍ និងបន្តការបដិវត្តដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់របស់ខ្លួន ។

អ រ គុ ណ

ធ្វើនៅថ្ងៃ ១២ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៨៣

តំណាងបញ្ញវន្តក្រសួងសុខាភិបាល

វេជ្ជបណ្ឌិត : ឃីត គីម សេង

មតិតំណាងសិល្បករ

ខ្ញុំជាសិល្បករមួយរូប សូមតំណាងអោយសិល្បករ គ្រប់មុខជំនាញទូទាំងប្រទេស សូមឡើងចាប់អារម្មណ៍ក្នុងអង្គសន្និសីទនេះ ដោយមានមតិ ដូចតទៅ :

សិល្បករកម្ពុជាទាំងឡាយ ដែលនៅសេសសល់ ដែលបានគេចផុតពីរបបប្រល័យពូជសាសន៍ សុទ្ធតែជាសិល្បករដែលមានឈាមជ័រ និង ទេពកោសល្យឆ្នៃប្រឌិត ជាកេរដំណែល បន្សល់ពីសម័យអង្គរដ៏មហាបវររុងរឿង ។ យើងរមែងតែគោតស្ញប់ស្ញែងទេពកោសល្យឆ្នៃប្រឌិត កិរិតខ្ពស់របស់សិល្បករ ដូនតាដែលមានតម្លៃជាតិ និង អន្តរជាតិ រហូតក្លាយទៅជាមហាសម្បត្តិរបស់មនុស្សជាតិ កំពូលបញ្ញាញាណទេពកោសល្យ ។ បច្ចេកទេសសិល្បៈទាំងនេះ បានធ្វើអោយកិត្តិស័ព្ទប្រទេសយើង ល្បីល្បាញលាន់ឮទូទាំងសកលលោក ហើយបានធ្វើអោយមហាសួនច្បារខ្មែរ ប្រែក្លាយទៅជាឧទ្យានមានសោភ័ណប្រណិត សំបូរបែបទៅដោយបុប្ផាគ្រប់ពណ៌ គ្រប់រូបភាព គ្រប់ក្លិនពិដោរក្រអូបឈ្ងុយឈ្ងប់ គ្រប់ទិសទី ក្នុងភូមិភាគអាស៊ីអាគ្នេយ៍; ភស្តុតាងឥតប្រកែកបាន គឺមានប្រាសាទ ១.០៨០, មានបទចំរៀង មានភ្លេងរាប់ពាន់បទ, មានរបាំដែលមានក្បាច់កំពូលសុក្រិត នៃសោភ័ណរាប់ពាន់ក្បាច់, មានល្ខោនគ្រប់ប្រភេទ សំរាប់បំពេរបបោសអង្អែលថ្នាក់ថ្នមជីវិតរស់នៅរបស់ខ្លួន ដែលមានសុភមង្គល ជាទិសដៅ ជាគោលបំណង និងជាសំណូមពរចាំបាច់ដ៏វិសេស របស់ពលករយើងគ្រប់ៗគ្នា ។

តែ ៦០០ ឆ្នាំ កន្លងទៅនេះ កំពូលបញ្ញាញាណ ទេពកោសល្យឆ្នៃប្រឌិត រស់រវើក សេរីភាពក្នុងការរស់នៅ និង សុភមង្គល ទាំងអស់នោះ បានចុះស្រុត

បាក់បែក ខ្ទេចខ្ទាំ បន្តិចម្តងៗ មួយថ្ងៃអស់សង្ឃឹមបន្តិចៗ រហូតដល់គ្រោះមហន្តរាយ ក្នុងរបបប្រល័យពូជសាសន៍ ប៉ុល ពត អៀង សារី ខៀវ សំផន ។ សិល្បករទាំងឡាយ ស្ថាបនករទាំងឡាយ អ្នកកវីនិពន្ធទាំងឡាយ មានការសោកស្តាយ និងអាក់អន់ស្រពន់ចិត្ត ចំពោះភ័ព្វវាសនា ដ៏អកុសលនៃខឿនវប្បធម៌របស់ជាតិខ្លួនយ៉ាងខ្លាំង ។

ពេលនេះ យើងខ្ញុំសូមជំរាបដល់សិល្បករជាតិ និងសិល្បករបណ្តាប្រទេសលើពិភពលោកទាំងអស់ អោយបានដឹងកាន់តែជ្រៅ និងរឹតតែជួយឈឺចាប់ចំពោះមហាឧក្រិដ្ឋកម្មដ៏យង់ឃ្នង ឆ្លុះបញ្ចាំងនូវកលល្បិចដ៏ពិសពុល របស់បនប្រល័យពូជសាសន៍ មកលើជាតិកម្ពុជា ។

យើងខ្ញុំទាំងអស់គ្នាដឹងច្បាស់ណាស់ថា ម៉ោងនោះ ថ្ងៃនោះ ខែនោះ ឆ្នាំនោះ អ្នកទាំងអស់កំពុងតែសប្បាយ កំពុងតែរីករាយ ជក់ចិត្ត ពេញចិត្តក្នុងការផលិតស្នាដៃបំរើមនុស្សជាតិ ។ តែចំពោះយើងខ្ញុំវិញ ឧត្តមគតិស្នេហាជាតិ ស្នេហាប្រជាជន ស្នេហាការពិត ស្នេហាសេរីភាពក្នុងការសំដែងចេញមនោសញ្ចេតនាសព្វគ្រប់យ៉ាង បានប្រែក្លាយទៅជាសិល្បករខ្មាក់ សិល្បករគ សិល្បករថ្លង់ វិកលពិការដៃជើង ធ្វើអ្វីលែងកើត ។

សិល្បករទាំងអស់ត្រូវបង្ខំអោយលះបង់កាត់ផ្តាច់មនោសញ្ចេតនា រវាងឪពុកនិងកូន ប្តីប្រពន្ធ បងប្អូន មិត្តភ័ក្តិ។ តើសិល្បករពិភពលោក មានប្រតិកម្មប៉ុណ្ណានៅពេលដែលឃើញសិល្បករ សិល្បការិនីទាំងឡាយ ត្រូវគេចងដៃច្រានទំលាក់ទាំងគ្រួ ៗ ទៅក្នុងទន្លេ ? ។

តើវិនិច្ឆ័យយ៉ាងម៉េច នៅពេលដែលឃើញគេយកមនុស្សទាំងត្រួៗទៅសម្លាប់ចោល? នៅពេលដែលឃើញគេប្រហារជីវិតកូនសំឡាញ់ ៨ នាក់ នៅចំពោះមុខម្ដាយ ? នៅពេលដែលឃើញគេយកមនុស្សទាំងត្រួ ។ រុញបញ្ចូលទៅក្នុងឡបើលបិទបន្តិចម្ដងៗ ដែលពេលនោះភ្នែកជាច្រើន នៅក្នុងឡទាំងអស់ ខំប្រឹងផងដណ្ដើមរស្មី ដើម្បីសំឡឹងមកក្រៅមើលពន្លឺថ្ងៃជាចុងក្រោយ ? ។ តើភ្លើងអុសដែលចេញផ្សាផ្សែងឆេះហុយរោលរំមនុស្សទាំងរស់ ទាំងប្រុស ទាំងស្រី ទាំងមនុស្សចាស់ ទាំងកុមារ ធ្វើអោយស្ទះដង្ហើមឈ្លក់ថប់ ក្ដៅរោលរាលអន្ទះអន្ទែងយ៉ាងណា មុននឹងដាច់ខ្យល់ស្លាប់ក្នុងភ្លើង ? ។

តើសិល្បករទាំងឡាយ មានមនោសញ្ចេតនាយ៉ាងណាដែរ នៅពេលដែលឃើញសិល្បករតន្ត្រីម្នាក់ មុននឹងត្រូវគេយកទៅសំលាប់ បានសុំអោយយកវីយូឡុងជាទីស្រឡាញ់មកឱបជាប់នៅនឹងដើមទ្រូង ? ។ ហើយតើគួរឈឺចាប់ប៉ុណ្ណានៅពេលដែលឃើញសិល្បករចម្រៀងម្នាក់ មុននឹងស្លាប់គេបានចងដៃថ្គាង ហើយត្រូវច្រៀងអោយគេស្ដាប់ ទីបំផុតគេយកកាំបិតដ៏មុតស្រួចមកចាក់សំលាប់បន្តិចម្ដងៗយ៉ាងវេទនា ? ។

តើអ្នកស្នេហាបេតិកភ័ណ្ឌ ស្នេហាមនុស្សជាតិទាំងឡាយ តើអ្នកយល់យ៉ាងណាដែរ នៅពេលដែលគេយកប្រាសាទបូរាណដែលមានចំណាស់រាប់រយសតវត្សរ៍មកហើយ មកវាយកំទេចធ្វើជាថ្មក្រាលថ្នល់ ធ្វើជាជង្រុក ធ្វើជាក្រោលគោ? ។ តើសិល្បករទាំងអស់មានមនោសញ្ចេតនាយ៉ាងណា នៅពេលដែលឃើញគេយករូបបដិមា ដែលមានតម្លៃរាប់រយសតវត្សរ៍មកវាយកំទេច ហើយទំលាក់ចោលក្នុងទឹកស្រះ ដូចរូបបដិមាទាំងឡាយ នៅអង្គរវត្ត ពួក ចុល ពត

បានវាយកំទេច ទំលាក់ទៅក្នុងស្រះទក្សិណជាភស្តុតាង ? ។

តើមិត្តអ្នកអក្សរសិល្ប៍ទាំងឡាយ អ្នកខ្វល់ខ្វាយយ៉ាងណា នៅពេលដែលឃើញគេយកគម្ពីរ ក្បួនខ្នាត ឃើញគេយកសាស្ត្រាដែលជាស្នាដៃរបស់កវីដ៏ឆ្នើមតាំងពីយូរលង់ណាស់មកហើយ យកមកដុតចោលចំពោះមុខអ្នក ? ។ តើអ្នកអាចទ្រាំរស់បានដែរឬទេក្នុងភាពងងឹតសូន្យសុង ភាពតក់ស្លុត ភាពបាក់ស្បាត ភាពភ័យព្រួយពីការស្លាប់ ការបាត់បង់ជីវិត ពីភាពគ្មានការទុកចិត្តលើអ្វីៗទាំងអស់សូម្បីតែខ្លួនឯងក៏មិនទុកចិត្តខ្លួនឯងផង ? ។ តើមតិចំរើនជឿនលឿនលើសកលលោក សិល្បករលើសកលលោកទាំងអស់ ដែលអ្នកធ្លាប់តែស្រឡាញ់សេរីភាពក្នុងការសំដែង ក្នុងការស្វែងរកសច្ចៈ យុត្តិធម៌ ក្នុងការច្នៃប្រឌិត ក្នុងការបញ្ចេញសកម្មភាព ? តើអ្នកយល់យ៉ាងណា ចំពោះទុក្ខវេទនាដ៏សែនជូរចត់របស់សិល្បករកម្ពុជាយើងខ្ញុំនេះ ?

នេះហើយអានុភាពប្រល័យពូជសាសន៍ អានុភាពមនោគមវិជ្ជាប្រតិកិរិយា ។ តើអ្នកណាទទួលខុសត្រូវចំពោះភាពទ្រុឌទ្រោម ភាពបាក់កំលាំងស្គមស្គាំងរបស់ប្រជាជន ៤ លាននាក់ដែលនៅសេសសល់ពីស្លាប់នេះ ? ។

តើអ្នកណាទទួលខុសត្រូវចំពោះភាពភ្លូតភ្លេង ភាពឡប់ស្មារតី ឡប់សតិរបស់ប្រជាជនដែលនៅសល់ ? តើអ្នកណាទទួលខុសត្រូវចំពោះភាពកំព្រាទុគ៌តរបស់កុមារា កុមារី កម្ពុជារាប់សែននាក់ដែលនៅសេសសល់ ? តើអ្នកណាជួយឈឺចាប់ចំពោះស្ត្រីមេម៉ាយរាប់ម៉ឺននាក់ដែលស្លាប់ប្តី ព្រាត់កូន ភ្លូតភ្លេងឥតទីពឹងនោះ ? តើអ្នកណាជួយទទួលខុសត្រូវចំពោះជំងឺរាប់រយមុខ ដែលមាននៅលើរូបរាងកាយរបស់ប្រជាជនកម្ពុជាម្នាក់ៗ ? តើមានអ្នកណាគេជួយដឹងឮ ជួយឈឺឆ្អាល

ចំពោះការអត់ឃ្លាន ខ្វះជម្រក ខ្វះសំលៀកបំពាក់ ខ្វះថ្នាំសង្កូវ ខ្វះសព្វគ្រប់របស់ប្រជាជនរាប់សែននាក់ ដែលកំពុងរស់នៅវេទនានោះ? តើខ្មែរណាមួយក្នុងចំណោមខ្មែរ ៤ លាននាក់ដែលសេសសល់ពីសេចក្ដីស្លាប់ មិនបានទទួលរងគ្រោះនូវផលវិបាកទុក្ខវេទនា ដែលពួកបន ប៉ុល ពត រាបឡស់ទុកអោយនោះទេ?

សកលលោកទាំងមូលស្គាល់ច្បាស់ថា ប្រជាជនកម្ពុជា ជាប្រជាជនស្លូតត្រង់ធ្លាប់រាក់ទាក់ ចិត្តទូលាយ រាប់អានមិត្តភក្ដិជិតឆ្ងាយ ដោយស្មោះស្ម័គ្រជានិច្ច ជាប្រជាជនស្រឡាញ់សេរីភាព ស្រឡាញ់សច្ចៈ យុត្តិធម៌ ស្រឡាញ់សុភមង្គល និងស្អប់ខ្ពើមការកាប់សម្លាប់ ស្អប់ខ្ពើមការបង្ហូរឈាម ស្អប់ខ្ពើមសង្គ្រាម ។ ចុះហេតុអ្វីបានជា ផលវិបាកក្នុងយុគសម័យនោះ ធ្លាក់មកលើប្រជាជនកម្ពុជាទៅវិញ?

មិត្តអ្នកករី អ្នកនិពន្ធលើសកលលោកទាំងឡាយ យើងខ្ញុំជាសិល្បករកម្ពុជាសូមជំរាបអ្នកថា យើងខ្ញុំគ្មានពាក្យសំដី ដើម្បីនឹងនិយាយអោយអស់បានទេ ។ ពាក្យសំដីមនុស្សមានព្រំដែន មានកំរិតក្របខ័ណ្ឌ មិនអាចយកមកនិយាយពណ៌នានូវទុក្ខវេទនា ដែលគ្មានព្រំដែន គ្មានកំរិតនេះបានឡើយ ។

នេះហើយបានជាកាកសំណល់ ជាផលវិបាកដែលគួរអោយខ្លាច គួរព្រឺហើយស្មាមអាស្រូវទាំងនោះ គឺ ពិតជាធ្វើអោយមនុស្សជាតិទាំងអស់ លើពិភពលោកយើងនេះបំភ្លេចមិនបាន ។

ដុំថ្មមួយធ្ងន់ សង្កត់ពីលើរាប់រយឆ្នាំមកហើយ បានត្រូវព្យុះ ៧ មករា បោកបក់រុញកញ្ឆក់អោយវិនាសអន្តរាយលែងងើបវិញបាន ។ ហើយជាមួយគ្នានោះ គ្រាប់

ពូជល្អនៅលើទឹកដីដ៏មានជីជាតិ បានត្រូវស្រោចស្រប់ដោយទឹកភ្លៀងថ្មី ពន្លឺថ្មី ធ្វើអោយពន្លកល្អ មានសេរីភាពរីកលូតលាស់ផ្កាផ្កាលលើថ្នាលថ្មី ទំពាំងស្នងឫស្សីផុះច្រងច្រាង ពាសពេញផ្ទៃប្រទេសទាំងមូល ។

សាលាសិល្បៈគ្រប់មុខជំនាញ បានចាប់ផ្តើមរស់ឡើងវិញលើគ្រប់វិស័យ ។

សិល្បៈអាជីព និង សិល្បៈមហាជន បានរីកដុះដាលទូទាំងប្រទេស ។

ពេលនោះ ដោយសារការខំប្រឹងប្រែងយ៉ាងខ្លាំងក្លារបស់ខ្លួនផ្ទាល់ និងដោយសារការជួយឧបត្ថម្ភគាំទ្រយ៉ាងធំធេង ពីបណ្តាប្រទេសជាបងប្អូន និងអង្គការអន្តរជាតិនានា តាំងពីថ្ងៃរំដោះរហូតមកដល់ពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ទឹកដីកម្ពុជាបានឆ្លងកាត់នូវការរស់ឡើងវិញមួយដ៏អស្ចារ្យ ។ សិល្បៈវប្បធម៌ជាតិ ដែលបានខូចខាតអស់ ៨០ ភាគរយ ត្រូវបានរស់ឡើងវិញទាំងគ្រប់វិស័យ ។ របបថ្មីជាទីសង្ឃឹមបានជួយខ្នះខ្នែង ឧបត្ថម្ភផ្តួចផ្តើមយ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់ធ្វើអោយសិល្បករ ១០ ភាគរយ ដែលនៅសេសសល់ពីការកាប់សម្លាប់ មានសិទ្ធិពេញទី មានលទ្ធភាពគ្រប់គ្រាន់ ក្រោកឡើងរួបរួមគ្នាយ៉ាងសកម្ម ស្តារនូវខឿនវប្បធម៌ជាតិ និងធ្វើអោយមតិកអង្គរចាប់បដិសន្ធិសាជាថ្មី រីកស្រស់ប្រិមប្រិយ៍លើទឹកដីកម្ពុជាជាទីស្នេហានេះគឺជាទង្វើ ជាគោលបំណង ជាសេចក្តីប៉ងប្រាថ្នារបស់សិល្បករកម្ពុជាជាង ១០០ ឆ្នាំមកហើយ ។ តែសព្វថ្ងៃនេះ អ្វីៗជាទីស្រឡាញ់ទាំងអស់នេះត្រូវបិតនៅក្រោមការគំរាមកំហែង ពីសំណាក់ពួកខ្មាំងសត្រូវ និងពួកប្រល័យពូជសាសន៍ខ្មែរប្រតិកិរិយាជាតិ និងអន្តរជាតិដែលឃុបឃិតជាមួយនឹងចក្រពត្តិនៅឡើយ ។ ពួកវាមិនពេញចិត្តនឹងសេចក្តីសុខសាន្ត មិនពេញចិត្តនឹងភាពរស់ឡើងវិញ មិនពេញចិត្តនឹងសិទ្ធិសេរីភាព របស់សិល្បកររយើងទេ ។ វាកំពុងតែបញ្ចេញ

សកម្មភាព ដើម្បីប៉ុនប៉ងបំផ្លិចបំផ្លាញនូវ ឯករាជ្យ សន្តិភាព សេរីភាព និង សុភមង្គល ដែលយើងកំពុងតែមាន ។

ក្នុងមនសិការដែលពោរពេញទៅដោយការទទួលខុសត្រូវ ចំពោះវាសនាប្រជាជនខ្លួន និងចំណងប្រាថ្នាដ៏ស្មោះត្រង់មិនចង់អោយប្រជាជាតិណាមួយ លើសកលលោក ទទួលនូវការឈឺចាប់ដ៏ខ្លាំងក្លា ដូចដែលប្រជាជនកម្ពុជាធ្លាប់បានទទួលរងគ្រោះនោះ យើងខ្ញុំជាសិល្បករកម្ពុជាទាំងអស់ សូមអំពាវនាវដល់អ្នកកវីអ្នកនិពន្ធ ស្ថាបត្យករ តន្ត្រីករ វិចិត្រករទាំងឡាយ លើសកលលោក និងសាធារណមតិដែលស្នេហាសន្តិភាព ស្នេហាសច្ចៈ យុត្តិធម៌សង្គមលើពិភពលោក សូមជួយគាំទ្រដល់ភាពរស់នៅសុខសាន្ត សុខសន្តិភាព សេរីភាព របស់ប្រជាជនកម្ពុជាអោយមានយុត្តិធម៌ជាទីបំផុត ។ សូមថ្កោលទោសអោយបានខ្លាំងក្លាថែមទៀតចំពោះឧក្រិដ្ឋកម្ម ដែលក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់មនុស្សជាតិមិនដែលជួបប្រទះ ។ សូមថ្កោលទោសអោយបានខ្លាំងក្លា ចំពោះអន្តរជាតិទាំងឡាយ ដែលកំពុងបន្តការចិញ្ចឹមបីបាច់ និងបញ្ជាពួក ប៉ុល ពត អៀង សារី ខៀវ សំផន បណ្តាប្រភេទខ្មែរប្រតិកិយាដទៃផ្សេងទៀត ដែលមានគោលបំណងដ៏ខ្មៅក្រខ្វក់ចង់បំផ្លាញការរស់ឡើងវិញរបស់កម្ពុជា ហើយបណ្តេញពួក ប៉ុល ពត ក្លែងភេទនេះអោយចេញផុតពីអង្គការសហប្រជាជាតិ ។

យើងខ្ញុំសិល្បករកម្ពុជាទាំងអស់ សូមប្រឆាំងដាច់ខាតមិនយល់ព្រមអោយមានរបបប្រល័យពូជសាសន៍បែបនេះកើតជាលើកទីពីរនៅលើទឹកដីកម្ពុជា ក៏ដូចនៅលើប្រទេសណាមួយផ្សេងទៀតឡើយ ។

យើងខ្ញុំញញឹមសង្ឃឹមជឿជាក់យ៉ាងកក់ក្ដៅថា អង្គការសហប្រជាជាតិគឺជាអង្គការអន្តរជាតិមួយ ដែលមានភារកិច្ចទទួលខុសត្រូវ ក្នុងការការពារសុខសន្តិភាព ការពារភាពរស់រាន ការពារសិទ្ធិមនុស្ស ច្បាស់ជាមិនទុកអោយកិត្យានុភាពរបស់ខ្លួន បាត់បង់ដោយសារតែវត្តមានរបស់ពួកប្រល័យពូជសាសន៍នេះទៀតឡើយ ។

ភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ១២ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៨៣

រេង - ផុន

តំណាងសិល្បករគ្រប់មុខជំនាញទូទាំងប្រទេស

មតិ និង សំណូមពររបស់ព្រះសង្ឃ

ថ្លែងដោយព្រះសាសនមុនី អ៊ុម-ស៊ុម

ក្រោយដែលបានស្តាប់ញត្តិរបស់ក្រុមប្រឹក្សាទូទាំងប្រទេសរណសិរ្សសាមគ្គីកសាងការពារមាតុភូមិកម្ពុជា ស្តីពីការស្រាវជ្រាវ បូកសរុបឧក្រិដ្ឋកម្ម ដែលបក្កទ្បើងលើប្រជាជនកម្ពុជាស្លូតត្រង់ ដោយបនវាតទីនិយមចិនប៉េកាំង និង ប៉ុល ពត អៀង សារី ខៀវ សំផន ជាកញ្ចះដាច់ថ្លៃរបស់វា, ព្រះសង្ឃទូទាំងប្រទេសកម្ពុជា មាននមនោសញ្ចេតនាស្រៀវស្រើប ក្រេវក្រោធពុះពោរ សូមលើកឡើងនូវមតិទាំងក្តីឈឺចាប់ និងសំណូមពរយ៉ាងទទូចចំពោះសាធារណមតិ ជាពិសេសចំពោះអង្គការសហប្រជាជាតិ ដូចតទៅនេះ :

១ - ព្រះសង្ឃគាំទ្រទាំងស្រុង នូវពាក្យបណ្តឹងដ៏ត្រឹមត្រូវរបស់ប្រជាជនចំនួន ១.១៦៦,៣០៧ ទុកជាត្រឹមត្រូវ និងបរុត្តិធម៌ ដែលបានផ្តោលទោសបនប្រល័យពូជសាសន៍ ប៉ុល ពត អៀង សារី ខៀវ សំផន ដ៏ព្រៃផ្សៃឃោរឃៅប្រល័យអស់ជីវិតប្រជាជនកម្ពុជា ៣.៣១៤.៧៦៨ នាក់ ក្នុងនេះផ្នែកពុទ្ធសាសនាមានជីវិតព្រះសង្ឃ ២៥.១៦៨ អង្គ ។ ព្រះពុទ្ធបដិមាត្រូវវាកំទេច ។ វត្តអារាមខូចខាតចំនួន ១៩៦៨ នៅសល់កុដិ វិហារបន្តិចបន្តួច ដែលវាទុកធ្វើជាគុក ធ្វើក្រោលសត្វ ។ គម្ពីរ ក្បួនខ្នាតត្រូវបំផ្លាញខ្ទេច ដោយដុត ដោយទម្លាក់ចោលក្នុងជ្រោះក្នុងទន្លេ ។ ផ្នែកព្រះសង្ឃខ្លះត្រូវវាសម្លាប់ទាំងភេទ ខ្លះផ្សឹកហើយទើបសម្លាប់ មានសល់ខ្លះនៅរស់ក៏លំបាកវេទនាផងស្លាប់ទៅទៀត ព្រោះគ្រាំគ្រាររាំរ៉ៃ ដ៏សែនខ្លោចផ្សា ។

២- ព្រះសង្ឃទូទាំងប្រទេសបញ្ចេះការក្រេវក្រោធ គ្មានពេលបញ្ឈប់គ្រប់វិនាទី បរិកម្មជានិច្ចមិនអោយភ្លេច ចំពោះអំពើឃោរឃៅនៃបនប្រល័យពូជសាសន៍ ប៉ុល ពត អៀង សារី ខៀវ សំផន ដែលមានបនរាតទីប៉េកាំងជាមេក្លោង ។

៣- ព្រះសង្ឃបដិសេធដាច់អហង្កា មិនទទួលស្គាល់រដ្ឋាភិបាលចំរុះត្រីភាគីស្អីគេនោះ ដែលមានសីហនុ សឺនសាន ខៀវ សំផន ជាទីងមោងដឹកនាំ ដែលរៀបចំបន្តុបឡើងដោយបនរាតទីប៉េកាំង ឃុបឃិតជាមួយចក្រពត្តិអាមេរិក ។ ត្រីភាគីនេះគឺ ប៉ុល ពត មួយរយភាគរយ ។

៤ - ព្រះសង្ឃគាំទ្រដោយពេញចិត្ត ពេញទំហឹងនូវរដ្ឋាភិបាលតែមួយគត់ គឺរដ្ឋាភិបាលសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា ដែលមានលោកប្រធាន ហេង-សំរិន ជាអ្នកដឹកនាំ ។

៥ - ព្រះសង្ឃសូមធ្វើសំណូមពរដាច់ខាត និងយ៉ាងទទូចចំពោះមតិពិភព-លោក ជាពិសេស ចំពោះអង្គការសហប្រជាជាតិ សូមសើរើពិនិត្យដោយយុត្តិធម៌ជាថ្មី នូវសេចក្តីអំពាវនាវដោយសច្ចវាចានៃប្រជាជនកម្ពុជា ហើយសូមអោយ :

១- បណ្តេញជាបន្ទាន់ នូវរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យចង្រៃ គ្មានទឹកដីចេញពីកៅអីអង្គការសហប្រជាជាតិ ព្រោះរដ្ឋាភិបាលគ្មានទឹកដី គ្មានប្រជាជនមិនស្របច្បាប់ ។

២ . សូមអង្គការសហប្រជាជាតិ ទទួលស្គាល់រដ្ឋាភិបាលសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា ដែលជារដ្ឋាភិបាលស្របច្បាប់តែមួយគត់ ។

ធ្វើនៅភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ១២ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៨៣

មតិរបស់តំណាងគ្រប់ជនជាតិ ក្នុងឱកាសសន្និសីទបញ្ញាជន និងបព្វជិតកម្ពុជា ថ្កោលទោស បនប្រល័យពូជសាសន៍ ប៉ុល ពត អៀង សារី ខៀវ សំផន បរិវារបនរាតទីនិយមចិនប៉េកាំង

សូមគោរពអង្គសន្និសីទ ,

តាងនាមអោយគ្រប់ជនជាតិក្នុងសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា យើងខ្ញុំសូមសំដែងនូវកំហឹងឈឺចាប់យ៉ាងក្រេវក្រោធបំផុត ចំពោះបនប្រល័យពូជសាសន៍ ប៉ុល ពត អៀង សារី ខៀវ សំផន និងចៅហ្វាយរាតទីនិយមចិនប៉េកាំង ដែលបានធ្វើការកាប់សម្លាប់យ៉ាងរង្គាលមកលើប្រជាជនកម្ពុជា ក៏ដូចជាជនជាតិភាគតិចយើងខ្ញុំ និងសូមឯកភាពទាំងស្រុងចំពោះសេចក្តីសំរេចរបស់រដ្ឋសភា ក្នុងសម័យប្រជុំលើកទី ៥ នីតិកាលទី ១ ស្តីពីបទឧក្រិដ្ឋរបស់បនក្បត់ និងចៅហ្វាយវានេះមកលើប្រជាជនកម្ពុជា ពីឆ្នាំ ១៩៧៥ ដល់ ១៩៧៨ ។

កន្លងមក បងប្អូនគ្រប់ជនជាតិនៅគ្រប់ក្រុង ខេត្ត ក៏បានចូលរួមក្នុងការថ្កោលទោសបកអាក្រាតពីបទឧក្រិដ្ឋកម្មរបស់បនក្បត់ ហើយបានបញ្ជាក់អោយឃើញច្បាស់ថា ពួកវានេះបានប្រើគ្រប់វិធានការដើម្បីកំទេចជនជាតិកុំអោយសល់ពូជ កាប់សម្លាប់តាំងពីកូនក្នុងពោះម្តាយរហូតដល់អ្នកជំងឺចាស់ជរា ដោយវះពោះស្ត្រីមានគភ៌ ចាប់ទារកហែកជាពីរ ចាប់កុមារតូចៗបោះក្នុងអណ្តូងស្ងួតហើយចាក់សាំងដុត ឬបោកក្បាលនឹងគល់ឈើ អារកមនុស្សចាស់នឹងធាងត្នោត វាយ

ក្បាលនឹងត្បូងចប ចាក់សាំងដុតទាំងរស់ ។ល។ ចំពោះភាសា ចម្រៀង របាំ សិល្បៈប្រពៃណី និងទំនៀមទំលាប់របស់ជនជាតិនីមួយៗ ក៏ត្រូវពួកវាហាមឃាត់ និងតាមផ្ដាន់កំទេចគ្រប់ទីកន្លែង ។ ចំណែកសាសនារបស់ជនជាតិ ក្នុងនោះ យើងសង្កេតឃើញសាសនាអ៊ីស្លាម ដែលមានបងប្អូនចាមជាទប្រកាន់ និងគោរព ដ៏យូរលង់ណាស់មកហើយ ហើយក៏ជាសាសនាមួយដែលមានជនជាតិជាច្រើនក្នុង សកលលោក ដូចជាជនជាតិអារាប់ ម៉ាឡេស៊ី ឥណ្ឌូណេស៊ី ។ល។ បានគោរពនិង បូជាផងដែរនោះ ក៏ត្រូវពួកវាបំបិទនិងតាមផ្ដាន់កំទេចគ្មានសល់ ។ គម្ពីរគុរអាន ដែលកត់ត្រានូវពាក្យសំដីរបស់ព្រះអាឡ្លាជាទីគោរព ត្រូវពួកវាយកធ្វើជាក្រដាស កិតលាមក វិហារអ៊ីស្លាមចំនួន ១០៨ ក្នុងចំណោម ១១ ត្រូវពួកវាកំទេច ឬធ្វើ ជាទ្រុងជ្រូក បញ្ញវន្តអ៊ីស្លាមជាអាទិមាន ហាគីម អ៊ីមាំ ហាជី គ្រូបង្រៀនគម្ពីរគុរ-អាន ។ល។ ត្រូវពួកវាសម្លាប់ចោលគ្មានសល់ ។

ឧក្រិដ្ឋកម្មរបស់បនក្បត់ ប៉ុល ពត អៀង សារី ខៀវ សំផន និងបនវាគទី-និយមចិនប៉េកាំងមកលើជនជាតិភាគតិចក្នុងកម្ពុជា មានច្រើនរយពាន់ប្រភេទ ដែល យើងពុំអាចលើកយកមកអធិប្បាយបានឡើយក្នុងពេលនេះ ។ តែសរុបមក ឃើញថា បនក្បត់ និងចៅហ្វាយវា ដែលធ្វើការកំទេចគ្រប់វិស័យមកលើជនជាតិ យើងខ្ញុំ ក៏ដូចជាទៅលើប្រជាជនកម្ពុជាទូទាំងប្រទេស គឺក្នុងគោលបំណងបំផ្លាញ អោយអស់នូវកម្លាំងផលិតកម្ម និងគ្រប់រចនាសម្ព័ន្ធក្នុងកម្ពុជាយើងតែប៉ុណ្ណោះ ។ ដូចនេះ កំហឹងឈឺចាប់របស់គ្រប់ជនជាតិ ក៏ជាកំហឹងឈឺចាប់របស់ជាតិទាំងមូល និងរបស់វណ្ណៈកម្មករ កសិករទាំងមូលក្នុងកម្ពុជាយើងដែរ ។

ក្រោយថ្ងៃរំដោះ ៧ មករា ឆ្នាំ ១៩៧៩ ពួកក្បត់ដែលបរាជ័យបានរត់ទៅជ្រកនៅលើដែនដីថៃឡង់ដ ដោយមានចក្រពត្តិអាមេរិកចនវាទនិយមចិនប៉េកាំង និងប្រទេសអាសិ៊ានគាំទ្រ ហើយសព្វថ្ងៃកំពុងធ្វើសកម្មភាពគ្រប់បែបយ៉ាង បង្កើតរដ្ឋាភិបាលចម្រុះ យកសីហនុធ្វើខែលបិទបាំងខ្មោចប៉ុល ពត ក្នុងគោលបំណងចង់ចូលរួមគាប់សម្លាប់ប្រជាជនកម្ពុជា ក៏ដូចជាជនជាតិយើងខ្ញុំ សាជាថ្មីម្តងទៀត ។ ពួកវាកំពុងធ្វើឃោសនាបំភាន់មតិសកលលោកថា វៀតណាមចូលមកកាប់សម្លាប់ប្រជាជនកម្ពុជា ។

ក្នុងនាមជាជនរងទារុណកម្មយ៉ាងខ្លោចផ្សាពីសំណាក់បនក្បត់ ប៉ុល ពត អៀង សារី ខៀវ សំផន និងចិនប៉េកាំង យើងខ្ញុំគ្រប់ជនជាតិក្នុងកម្ពុជា សូមប្រកាសប្រាប់សាធារណមតិ និងអ្នកកាន់សាសនាអ៊ីស្លាមក្នុងសកលលោកថា យើងខ្ញុំទាំងអស់គ្នាបានចូលរួមជាមួយប្រជាជនទូទាំងប្រទេស អំពាវនាវយ៉ាងទទូចអោយមិត្តវៀតណាម ដែលនៅជិតខាងចូលមកជួយរំដោះយើងខ្ញុំ អោយរួចផុតពីការប្រល័យពូជសាសន៍របស់បនក្បត់, ហើយសព្វថ្ងៃនេះទៀតមិត្តវៀតណាមគឺពិតជាកំពុងការពារទាំងអស់ មិនអោយជួបនឹងការប្រល័យពូជសាសន៍ជាលើកទី ២ ទៀត ។ រស់នៅក្នុងពេលបច្ចុប្បន្ន ជនជាតិយើងខ្ញុំបានទទួលការឧបត្ថម្ភ និងមានសិទ្ធិសេរីភាព គ្រប់បែបយ៉ាង ដែលបក្ស និងរដ្ឋាភិបាលនៃសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជាបានយកចិត្តទុកដាក់យ៉ាងខ្លាំងបំផុត ទោះបីស្ថិតនៅកន្លែងដាច់ស្រយាលយ៉ាងណាក៏ដោយ ។ ជានិច្ចកាល ជនជាតិយើងខ្ញុំពុំអាចបំភ្លេចបានមហាឧបការគុណដ៏សែនធ្ងន់របស់បក្ស រណសិរ្ស និងរដ្ឋាភិបាលនៃប្រទេសទាំងពីរ កម្ពុជា វៀតណាម ដែលបានសង្គ្រោះអោយយើងខ្ញុំរស់រានមានជីវិតសាជាថ្មី និងមានសិទ្ធិសេរីភាព

និងជីវភាពល្អប្រសើរដូចសព្វថ្ងៃនេះ ។

សាជាថ្មីម្តងទៀត ក្នុងនាមជាជនរងទារុណកម្មពីសំណាក់បនប្រល័យពូជ-សាសន៍ យើងខ្ញុំសូមទាក់ទាញអារម្មណ៍សាធារណមតិក្នុងសកលលោក ដែលស្នេហាសិទ្ធិសេរីភាព យុត្តិធម៌ និងសន្តិភាព និងមតិបងប្អូនគ្រប់ជនជាតិដែលស្នេហា និងគោរពសាសនាអីស្លាមមានព្រះអល្លស់ជាម្ចាស់ សូមរួមចំណែកក្នុងការឈឺចាប់ខ្លោចផ្សាជាមួយជនជាតិយើងខ្ញុំ ហើយជានិច្ចកាលចងកំហឹងយ៉ាងក្រេវក្រោធបំផុតចំពោះបនប្រល័យពូជសាសន៍ ប៉ុល ពត អៀង សារី ខៀវ សំផន និងបនវាតទីនិយមចិនប៉េកាំង ។

សូមអង្គការសហប្រជាជាតិ ដែលមានភារកិច្ច និងស្វែងរកសន្តិភាព ជូនសកលលោក មេត្តាឈរលើទស្សនៈត្រឹមត្រូវ កុំបណ្តោយអោយពួកប្រល័យពូជ-សាសន៍ ដែលប្រជាជាតិទាំងសកលលោកកំពុងស្អប់ខ្ពើម គឺក្រុម ប៉ុល ពត ឬប៉ុល ពត ក្លែងខ្លួន មានកៅអីនៅលើវេទិកាកំពូលនេះតទៅទៀត ។

សូមកម្លាំងស្នេហាយុត្តិធម៌ ស្នេហាសន្តិភាពក្នុងសាកលលោកក្រោកឈរឡើងតស៊ូប្រឆាំងយ៉ាងបួរផ្តាច់ ចំពោះក្រុមប្រល័យពូជសាសន៍នេះ កុំអោយមានមុខនៅអង្គការសហប្រជាជាតិតទៅទៀត ។

ភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ១២ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៨៣

អាប់ឌុលក្យ៉ូម

តំណាងជនជាតិក្នុងកម្ពុជា

ការចាប់អារម្មណ៍របស់តំណាងព្រះរាជវង្សានុវង្ស ក្នុងឱកាសសន្និសីទ ផ្តោលទោសបនប្រល័យពូជសាសន៍ ប៉ុល ពត អៀង សារី ខៀវ សំផន បរិវារពួកវាគទី អន្តរភាពនិយមចិនប៉េកាំង

- សូមថ្វាយបង្គំព្រះថេរា នុត្ថេរៈគ្រប់ព្រះអង្គ,
- សូមគោរពភ្ញៀវជាតិ និង អន្តរជាតិ,
- សមមិត្ត និង មិត្ត នៃអង្គសន្និសីទ ជាទីស្នេហា,

ជាបឋម តាងនាមព្រះរាជវង្សានុវង្សខ្មែរ នាងខ្ញុំសូមសម្តែងនូវអំណរគុណយ៉ាងជ្រាលជ្រៅ ចំពោះអង្គសន្និសីទដែលបង្កលក្ខណៈឱ្យនាងខ្ញុំ បានសម្តែងឡើងនូវមតិចាប់អារម្មណ៍ជុំវិញរឿងឧក្រិដ្ឋកម្ម របស់បនប្រល័យពូជសាសន៍ មកលើប្រជាជនកម្ពុជាទាំងមូល ។

ដោយបានដឹងនូវការអនុម័តិ លើកំណត់ហេតុស្តីពីទោសឧក្រិដ្ឋរបស់ពួក ប៉ុល ពត អៀង សារី ខៀវ សំផន មកលើប្រជាជនកម្ពុជា ក្នុងអំឡុងឆ្នាំ ១៩៧៥-៧៨ របស់រដ្ឋសភានៃសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា នាសម័យប្រជុំលើកទី ៥ នីតិកាលទី ១ ។

ពួកវាបានធ្វើទារុណកម្មគ្រប់រូបភាព និងកាប់សម្លាប់យ៉ាងព្រៃផ្សៃ ប្រជាជនស្លូតត្រង់អស់ ៣.៣.១៤.៧៦៨ នាក់ ដែលក្នុងចំណោមនោះ មានទាំងក្រុមគ្រួសារព្រះរាជវង្សានុវង្សដល់ទៅ ២០០ នាក់ គួបផ្សំទាំងកូនបង្កើតនិងចៅ

របស់សីហនុ ១៤ នាក់ផង ។

ឧក្រិដ្ឋកម្មប្រល័យពូជសាសន៍ នៅចំកណ្តាលសតវត្សទី ២០ មកលើទឹកដីកម្ពុជា ដោយបនឃាតករ ដែលជាចរិវារដាច់ថ្លៃរបស់បនវាតទីអនុត្តរភាពនិយមចិនប៉េកាំងនេះ មានអត្តចរិតក្បត់ជាតិដ៏ធ្ងន់ធ្ងរក្រៃលែង និងលក្ខណៈសាហាវឃោរឃៅព្រៃផ្សៃបំផុត លើសពីឧក្រិដ្ឋកម្មពួកណាហ្ស៊ី ហ៊ីត្លេរ (NAZI HITLER) ក្នុងសម័យសង្គ្រាមលោកលើកទី ២ ទៅទៀត ។

ទន្ទឹមនឹងវាសម្លាប់ជនស្លូតត្រង់របស់វា បននេះបានកំទេចសម្បត្តិៈ- បញ្ញា- ស្មារតី- មនសិការជាតិនិងបានជាន់ឈ្លី សេរីភាព សិទ្ធិរស់នៅជាមនុស្សរបស់ប្រជាជនខ្មែរ និងបានកំទេចរចនាសម្ព័ន្ធសង្គមជាតិ ទាំងស្មារតីទាំងសម្ភារៈសំដៅបំបាត់ពូជសាសន៍ខ្មែរដើម្បីប្រែក្លាយទឹកដីកម្ពុជាឲ្យទៅជាឈ្នាន់ឈ្លានពានពង្រីកទឹកដីរបស់បនវាតទីនិយមចិនប៉េកាំងមកលើឥណ្ឌូចិន និងនៅអាស៊ីអាគ្នេយ៍ទាំងមូល ។

បន្ទាប់ពីបនស្រេកឈាមប្រជាជននេះ រលាយរលំនៅថ្ងៃ ៧-១-៧៩មក កាកសំណល់ដ៏ធ្ងន់ធ្ងរ ដែលពួកវាបន្សល់ទុក ធ្វើឲ្យដួងចិត្ត វិញ្ញាណ និងព្រលឹងរបស់អ្នករស់នៅ ពិសេសចំពោះទាងខ្ញុំទាំងអស់គ្នាជានារីភេទ គ្រាំគ្រាចិត្ត រីងរៃបាត់រស់នូវទំនាក់ទំនងមនុស្សជាតិ ពិសេសសនិទ្ធភាពរវាងប្តីប្រពន្ធ- ម្តាយនិងកូន និងដិតដាមនូវអំពើអ្វីៗគ្រប់បែបយ៉ាង ដែលធ្វើឲ្យនារីភេទច្រើនជំនាន់ទៅមុខទៀត មិនអាចបំភ្លេចបានឡើយ ។

គឺក្នុងន័យចងកំហឹងដ៏ពុះកញ្ជ្រោលនេះហើយ ដែលទាងខ្ញុំក្នុងនាមនៃក្រុមព្រះរាជវង្សានុវង្សដែលនៅសេសសល់ គាំទ្រទាំងស្រុងនូវសេចក្តីសំរេចដ៏ភ្លឺស្វាង

របស់រដ្ឋសភា នៃសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា ។

ពីលើវេទិកានេះដែរ នាងខ្ញុំសូមអំពាវនាវ ដល់សន្តានចិត្តអាណិកជនខ្មែរ ទាំងអស់នៅបរទេស ពិសេសក្រុមព្រះញាតិវង្សានុវង្ស សូមមេត្តាស្វែងយល់ ពីការពិតនៅកម្ពុជា យល់ពីការរស់ឡើងវិញរបស់ប្រជាជាតិមួយ ដែលទើបនិងងើប ពីរបបទាសភាព ដែលប្រវត្តិសាស្ត្រសកលលោកពុំដែលជួបប្រទះ ហើយកំពុង កសាងមាតុភូមិដ៏អភ័ព្វរបស់ខ្លួនពីបាតដៃទទេ ដើម្បីឯករាជ្យ សន្តិភាព សុភមង្គល មិនចូលបក្សសម្ព័ន្ធ នឹងឈានជាជំហានៗឡើងសង្គមនិយម ។

- សូមបងប្អូនពិចារណាត្រិះរិះអោយច្បាស់ ចំពោះការឃោសនាបោក បញ្ឆោត ឧបាយកលដ៏ពិសពុលរបស់ពួកខ្មែរប្រតិកិរិយាមាន ស៊ីហនុជាដើម ដែល ខំប្រឹងធ្វើត ធ្វើថ្ងង់ បំភ្លេចអតីតកាលដ៏ឈឺចាប់ដើម្បីអំណាចនិងមុខមាត់ខ្លួនតែ ប៉ុណ្ណោះ សុខចិត្តអង្គុយនៅលើគោអី ដែលប្រឡាក់ឈាមប្រជាជនខ្មែររាប់ លាននាក់ តំណាងអោយបនប្រល័យពូជសាសន៍ ។

- សូមអំពាវនាវដល់មតិសាធារណពិភពលោក ពិសេសកម្លាំងដែល ស្នេហាសន្តិភាព សូមថ្កោលទោសឧក្រិដ្ឋកម្មប្រល័យពូជសាសន៍នេះ ព្រមទាំង ប្រទេសទាំងឡាយណាដែលកំពុងបីបាច់ថែរក្សាពួកវា ។

- សូមអោយគតិបណ្ឌិតរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ក្លាយទៅជាប្រទីប ដើម្បីបំភ្លឺនូវការខុសឆ្គងរបស់ខ្លួនពីមុន ចែងអោយច្បាស់ឃាតករ និងជនរងគ្រោះ ដើម្បីលើកស្ទួយកិត្យានុភាពរបស់ខ្លួនឡើងវិញ ហើយដេញពួកប្រល័យពូជសាសន៍ ទាំងនេះ ដែលលាក់ខ្លួនក្រោមផ្លាក "រដ្ឋាភិបាលចម្រុះ" ចេញពីអង្គការសហ-

ប្រជាជាតិ ផ្តល់អាសនៈដល់សាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា ដែលជាតំណាង ស្របច្បាប់ សមស្របនឹងសេចក្តីសង្ឃឹមរបស់ប្រជាជន ដែលស្នេហា សេរីភាព សន្តិភាព និងយុត្តធម៌លើសកលលោក ។

នៅទីអវសាននេះ តាំងនាមព្រះរាជវង្សានុវង្សខ្មែរ នាងខ្ញុំសូមសម្តែង នូវគារវភក្តិ និងកតញ្ញូតាដ៏ជ្រាលជ្រៅបំផុត ចំពោះបក្សប្រជាជនបដិវត្តកម្ពុជា និង រណសិរ្សសាមគ្គីសង្គ្រោះជាតិកម្ពុជា តួបផ្សំនឹងកងទ័ពវៀតណាម ដែលបាន ស្រោចស្រង់ជីវិតព្រមទាំងផ្តល់នូវសិទ្ធិសេរីភាព និងជីវភាពរស់នៅដ៏សមរម្យថ្លៃ ថ្នូរ ចំពោះប្រជាជនកម្ពុជា និងនាងខ្ញុំ ។

សូមគោរពជូនពរ ដល់អង្គសន្និសីទទាំងមូល មានសុខភាពល្អ ដើម្បី រួមវិភាគទាន ក្នុងបុព្វហេតុការពារនិងកសាងមាតុភូមិ ជាទីស្នេហារបស់យើង ។

សូមអរគុណ

តំណាងព្រះរាជវង្សានុវង្សខ្មែរ

ស៊ីសុវត្ថិសុវេទ្ធវង្ស

លិខិតចំហ

របស់បញ្ញាជន និង បព្វជិតកម្ពុជា
ផ្ញើជូន
បញ្ញាជន និង បព្វជិត អង្គការអន្តរជាតិ
និង ប្រជាជនលើសកលលោក

អានដោយ សមមិត្ត ប៉ែន ណាវុឍ

សម័យប្រជុំលើកទី ៥ នីតិកាលទី ១ របស់រដ្ឋសភានៃសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា ពីថ្ងៃទី ១៥ ដល់ថ្ងៃទី ១៨ ខែ សីហា ឆ្នាំ ១៩៨៣ បានអនុម័តលើកំណត់ហេតុ ស្ដីពីទោសឧក្រិដ្ឋរបស់ពួក ប៉ុល ពត អៀង សារី ខៀវ សំផន មកលើប្រជាជនកម្ពុជា ក្នុងអំឡុងឆ្នាំ ១៩៧៥-១៩៧៨ ។ ពួកវាបានកាប់សម្លាប់ប្រជាជនស្លូតត្រង់អស់ ៣.៣១៤.៧៦៨ នាក់ បន្សល់ទុកជនពិការបាក់កម្លាំង ១៤១. ៨៤៨ នាក់, កុមារជាង ២០០.០០០ នាក់ត្រូវកំព្រាឥតទីពឹង, នារីរាប់សែននាក់បានក្លាយទៅជានារីមេម៉ាយ នេះមិនគិតទាំងចំនួនអាណិកជនរាប់ម៉ឺននាក់ទៀត ដែលត្រូវពួកវាកាប់សម្លាប់ដ៏សែនឃោរឃៅ ។ សាលារៀនចំនួន

៥.៨៥៧, មន្ទីរពេទ្យ និងមន្ទីរពិសោធន៍ចំនួន ៧៩៦, វត្តអារាម ១.៩៦៨, វិហារ អិស្លាម ១០៨ ហើយនិងរោងសិល្បៈជាច្រើនទៀត ត្រូវបំផ្លិចបំផ្លាញអស់ ។ ផងនេះទៅទៀត រាល់សកម្មភាពអប់រំ សាសនា វប្បធម៌ សិល្បៈ សង្គមកិច្ច ការធ្វើជំនួញដូរប្រែផ្សេងៗ ប្រាក់កាស ផ្សារផ្សោ . . . ក៏ត្រូវពួកវាបំបាត់ចោល ។ នៅក្រោមរបប ប៉ុល ពត ប្រជាជនកម្ពុជាយើងខ្ញុំត្រូវរងនូវការអត់ឃ្លាន និង ភាពក្រីក្ររហេមរហាមជាខ្លាំង ។ ជនកម្ពុជាម្នាក់ៗ នៅសល់តែស្បែកដណ្តប់ឆ្អឹងតែប៉ុណ្ណោះ ហើយទាំងយប់ទាំងថ្ងៃគិតខ្លាចតែខ្លួនត្រូវស្លាប់ ។ ការគស្ចិជាបុគ្គលៗគ្រប់កន្លែង សុទ្ធតែត្រូវពួកវាបង្ក្រាបយ៉ាងសាហាវព្រៃផ្សៃ ជាទីបំផុត ។

បញ្ញាជន និង បណ្ឌិតកម្ពុជា ក៏មិនអាចចៀសផុតបានពីការធ្វើទារុណកម្មយ៉ាងខ្លោចផ្សានេះដែរ ។ ព្រះសង្ឃចំនួន ២៥.១៦៨ អង្គ, វេជ្ជបណ្ឌិត ឱសថការីជាន់ខ្ពស់ និង ទន្តពេទ្យ ៥៩៤ រូប, អ្នកច្បាប់ សាស្ត្រាចារ្យ ៦៧៥ រូប, គ្រូបង្រៀន ១៨.០០០ រូប, និស្សិត ១០.៥៥០ រូប, អ្នកកាសែត ១៩១ រូប, សិល្បករ ១.១២០ រូប . . . ត្រូវបានទទួលការកាប់សម្លាប់ពីពួកវា តាមគ្រប់រូបភាព និងយ៉ាងយង់ឃ្នងបំផុត ។ បញ្ញាជនកម្ពុជាចំនួនជាង ១.០០០ នាក់ ដែលមកពីបរទេសក្នុងអំឡុងឆ្នាំ ១៩៧៥-១៩៧៨ ដោយមានគោលបំណងចង់ចូលរួមកសាងមាតុភូមិ ក្រោយពីផណ្តើមបានខៀនឯករាជ្យ ក៏ត្រូវពួកប៉ុល ពត កាប់សម្លាប់ផិតអស់ នៅសល់តែចំនួន ៨៥ រូបតែប៉ុណ្ណោះ ។ ដោយឡែក គ្រាន់តែនៅសាលារៀនទួលស្លែង (ភ្នំពេញ) ដែលពួកប៉ុល ពត បានប្រែក្លាយទៅជាទីឃុំឃាំងសម្រាប់ធ្វើទារុណកម្ម, ពួកវាបានកាប់សម្លាប់សាស្ត្រាចារ្យអស់ ២០៦រូប

គ្រូបង្រៀនអស់ ១១៣ រូប វេជ្ជបណ្ឌិត និង ឱសថការីជាន់ខ្ពស់ ៥៦ រូប វិស្វករ អស់ ៦១ រូប . . . ។

ក្នុងនាមជនរងគ្រោះ ដែលសល់ពីការកាប់សម្លាប់ ដោយសារការផ្លាស់ឈ្មោះបន្លំខ្លួនធ្វើជាគ ជាថ្លង់ ហើយដែលបានឃើញដោយផ្ទាល់ភ្នែក នូវវិនាសកម្មដ៏សែនខ្លោចផ្សាបំផុត របស់ជនជាតិខ្លួនក្នុងរបប ប៉ុល ពត, បញ្ញាជន និង បព្វជិតកម្ពុជា សូមឯកភាពទាំងស្រុងលើសេចក្តីសម្រេចរបស់រដ្ឋសភា និង ឆ្លងតាមលិខិតចំហនេះ យើងខ្ញុំមានភារកិច្ចត្រូវបញ្ជាក់ឲ្យច្បាស់ថែមទៀត ដល់សាធារណមតិសកលលោកបានជ្រាប ដូចតទៅ :

ពួក ប៉ុល ពត អៀង សារី ខៀវ សំផន មិនគ្រាន់តែបានកំទេចនូវរូប-រាងកាយមនុស្សប៉ុណ្ណោះទេ តែពួកវាថែមទាំងបានកំទេចទាំងស្រុងនូវស្មារតីមនោសញ្ចេតនា មនសិការ និងទំនាក់ទំនងរបស់មនុស្សទៀតផង ដូចជាទំនាក់ទំនងក្នុងគ្រួសារ ប្តី និង ប្រពន្ធ ម្តាយ និង កូន បង និង ប្អូន មិត្តភក្តិ . . . សំដៅប្រែក្លាយមនុស្សឲ្យទៅជាតិរច្ឆាន ។ ពួកវាកំទេចដល់ឫសគល់នូវរចនាសម្ព័ន្ធសង្គម កំទេចខៀនវប្បធម៌ជាតិ ប្រពៃណីដ៏ល្អបវរ របស់ប្រជាជនកម្ពុជា ដែលធ្លាប់មានស្នាដៃក្នុងការកសាងប្រាសាទអង្គរដ៏ល្បីល្បាញ, បំផ្លិចបំផ្លាញនូវមូល-ដ្ឋានសម្ភារៈ បរិក្ខារបច្ចេកទេស របស់ខៀនសេដ្ឋកិច្ច និង ទ្រព្យសម្បត្តិធនធានដ៏សម្បូរបែបរបស់ទឹកដីកម្ពុជា ។ ហេតុដូច្នេះ ពួកវាមិនគ្រាន់តែកំទេចនូវអ្វីដែលមានក្នុងពេលបច្ចុប្បន្ននេះទេ តែថែមទាំងកំទេចអោយអស់នូវអ្វីៗ សម្រាប់អនាគតកាល ពោលគឺកំទេចនូវលទ្ធភាពបន្តពូជពង្សរបស់ប្រជាជាតិកម្ពុជាយើងខ្ញុំ។

នេះមិនគ្រាន់តែជាទោសឧក្រិដ្ឋរបស់ពួកប្រល័យពូជសាសន៍ ដែលធ្វើមកលើ

ប្រជាជនខ្លួនប៉ុណ្ណោះទេ តែជាអំពើមួយប្រឆាំងនឹងចំណែកមួយរបស់មនុស្សជាតិ ប្រឆាំងនឹងវិចារណញ្ញាណរបស់មនុស្សជាតិទាំងមូល ។

ក្រោយពីថ្ងៃមហាជ័យជំនះជាប្រវត្តិសាស្ត្រ ៧ មករា ១៩៧៩ ដោយសារការតស៊ូខំប្រឹងប្រែងយ៉ាងខ្លាំងក្លារបស់ប្រជាជនយើងខ្ញុំ និង ដោយមានការជួយឧបត្ថម្ភយ៉ាងធំធេងពីបណ្ដាប្រទេសជាបងប្អូន ជាមិត្តភក្តិ ព្រមទាំងអង្គការអន្តរ-ជាតិនានា ធ្វើអោយសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជាបានរស់ឡើងវិញ ។ សន្តិភាព សេរីភាព យុត្តិធម៌សង្គម សិទ្ធិរបស់មនុស្សបានកើតឡើងហើយ នៅលើទឹកដីយើងខ្ញុំ ។ ស្នូរតន្ត្រី សម្លេងស្នូតកំណាព្យ សូរស័ព្ទសូត្រធម៌អាថ៌ សម្លេងសិស្សានុសិស្ស អ្នកគ្រូ លោកគ្រូចេញពីថ្នាក់រៀន សំណើចក្អាកក្អាយខ្ញៀវខ្ញារកុមារទាំងឡាយក្នុងទីធ្លាសាលា កាយវិការសង្គ្រោះដ៏ស្មោះអស់ពីចិត្តពីថ្លើម នៃលោកគ្រូពេទ្យទៅលើអ្នកជំងឺ សកម្មភាពដឹកជញ្ជូនសាងសង់រស់រវើក សាពតិមានព្រឹត្តិប័ត្រ ទស្សនាវដ្ដី សៀវភៅសិក្សាចេញព្រោងព្រាត, គ្រោះអត់ឃ្លានត្រូវទប់បាន ភាពលំហែកំសាន្តក្សេមក្សាន្តតាមសួនសាធារណៈ អាពាហ៍ពិពាហ៍ បុណ្យប្រពៃណីជាតិអ៊ឹកធឹក ។ ព្រមជាមួយនោះ ស្ថាប័នរដ្ឋគ្រប់ជាន់ថ្នាក់ ត្រូវបានបង្កើតដោយលក្ខណៈប្រជាធិបតេយ្យពេញលេញ ។ ប៉ុន្តែ ជាការពិតណាស់ ផលវិបាកអាក្រក់នៃរបបប្រល័យពូជសាសន៍ បានបន្សល់ទុកយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរបំផុត ពិសេសគឺស្លាកស្នាមរបួសលើផ្នែកស្មារតី សតិអារម្មណ៍នៅមានជិតដាមជាប់ជាច្រើនជំនាន់តទៅមុខទៀត ។

ពួកអ្នកកាន់អំណាចប្រតិកិរិយាចិន ជាអ្នកពន្យុះសកម្មភាពឧក្រិដ្ឋរបស់ពួកប្រល័យពូជសាសន៍ ប៉ុល ពត អៀង សារី ខៀវ សំផន ក្នុងគោលបំណង

ប្រែក្លាយទឹកដីកម្ពុជាអោយទៅជាឈ្នាន់ ដើម្បីត្រុតត្រានៅលើជ្រោយឥណ្ឌូចិនទាំងមូល និង វាតទីមកលើអាស៊ីអាគ្នេយ៍ ។

ក្រោយពីឧក្រិដ្ឋជនទាំងអស់នេះបានរត់ចោលស្រុក ទៅជ្រកនៅលើទឹកដីថៃ, ប៉េកាំងបានប្រមូលផ្តុំចិញ្ចឹមបីបាច់ថែរក្សា ហើយប្រើប្រាស់ពួកនេះអោយបន្តការបំផ្លិចបំផ្លាញការរស់រានមានជីវិត របស់ប្រជាជនកម្ពុជា ក្នុងគោលបំណងជ្រោះឱ្យរស់ឡើងវិញ នូវរបបប្រល័យពូជសាសន៍ លើទឹកដីយើងខ្ញុំម្តងទៀត ។ ប្រសិនបើឧបាយកលប៉េកាំងនេះ អនុវត្តបានសម្រេច តើបន្ទាប់ពីកម្ពុជា, ត្រូវប្រទេសណារងគ្រោះប្រល័យពូជសាសន៍នេះទៀត ?

ក្រោយពីត្រូវបរាជ័យជាបន្តបន្ទាប់ មជ្ឈដ្ឋានអ្នកកាន់អំណាចចិនប៉េកាំងឃុបឃិតជាមួយចក្រពត្តិអាមេរិក និងបណ្តាអានុភាពប្រតិកិរិយាអន្តរជាតិផ្សេងទៀត បានបន្តុបឡើងនូវរបស់ដែលហៅថា រដ្ឋាភិបាលចម្រុះកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យរួមមានសីហនុ សឺន សាន ខៀវ សំផន ដែលធាតុពិតគឺពួក ប៉ុល ពត ក្លែងភេទដើម្បីបិទបាំងមុខមាត់ដ៏អាក្រក់អោយរបស់ពួកវា ហើយដែលមនុស្សជាតិ ចំរើនជឿនលឿនគ្មានពាក្យអ្វីនឹងពណ៌នា អស់បានឡើយ ។ សីហនុ ដែលត្រូវបន្តុបជាប្រធាន នៃការប្រមូលផ្តុំនេះ បានស្តែងជាថ្មីម្តងទៀត នូវការក្បត់របស់គាត់ចំពោះផលប្រយោជន៍ដ៏ខ្ពស់បំផុតរបស់ប្រជាជាតិ ។

ពួកនេះមិនតំណាងអោយជនកម្ពុជាសុចរិតណាម្នាក់ឡើយ ។ សន្និសីទកំពូល នៃបណ្តាប្រទេសមិនចូលបក្សសម្ព័ន្ធ ដែលបានប្រជុំនៅដើមឆ្នាំនេះ នៅទីក្រុងញូដែលី (ឥណ្ឌា) បានចេញសេចក្តីសម្រេចចិត្តមួយយ៉ាងត្រឹមត្រូវ គឺរារាំងមិនអោយពួកវាបានទៅកៀរសន្និសីទនេះឡើយ ។

ក្នុងមនសិការ ដែលពោរពេញទៅដោយការទទួលខុសត្រូវ ចំពោះប្រជា-ជាតិខ្លួន និងក្នុងគោលបំណងប្រាថ្នា ដ៏ទទូចមិនចង់អោយប្រជាជាតិណាមួយលើលោកយើងនេះ ទទួលរងនូវការឈឺចាប់ដ៏ខ្លោចផ្សា ដូចដែលប្រជាជាតិកម្ពុជាយើងខ្ញុំ ធ្លាប់បានទទួលរងគ្រោះម្តងមកហើយនោះ យើងខ្ញុំបញ្ញាជន និងបណ្ឌិតកម្ពុជា ដែលធ្លាប់រស់នៅនិងបានឆ្លងកាត់ របបប្រល័យពូជសាសន៍ ហើយដែលកំពុងបញ្ចេញកម្លាំងយ៉ាងសកម្ម ដើម្បីបុព្វហេតុការពារ និង កសាងមាតុភូមិ យើងខ្ញុំសូមអំពាវនាវដល់សាធារណមតិ ស្នេហាសេរីភាព យុត្តិធម៌ និង សន្តិភាពនៅលើសកលលោក សូមថ្កោលទោសអោយបានខ្លាំងក្លាចំពោះអានុភាពអន្តរ-ជាតិណា ដែលកំពុងបន្តការចិញ្ចឹមបីបាច់ និង បញ្ជាពួក ប៉ុល ពត អៀង សារី ខៀវ សំផន និង ពួកខ្មែរប្រតិកិរិយាផ្សេងទៀត ប៉ុនប៉ងធ្វើឲ្យរបបប្រល័យពូជសាសន៍រស់ឡើងវិញ ហើយបណ្តេញពួក ប៉ុល ពត ក្លែងភេទនេះអោយចេញផុតពីអង្គការសហប្រជាជាតិ ។

យើងយល់ជាក់ថា អង្គការសហប្រជាជាតិ ដែលជាអង្គការអន្តរជាតិកំពូលមានភារកិច្ចការពារសន្តិភាព ការពារជីវិតរស់នៅនិងសិទ្ធិរបស់មនុស្សនោះមិនត្រូវបណ្តោយឲ្យកិត្យានុភាពខ្លួនអាប់ឱនដោយសារវត្តមានរបស់ពួក ប៉ុល ពត ឡើយ ។

យើងខ្ញុំសង្ឃឹមថា បញ្ញាជន បណ្ឌិត និង ប្រជាជនដែលមានសាច់សារ-លោហិត មិត្តភក្តិ ជាមួយជនរងគ្រោះ ដោយសារពួកហ្វាស៊ីស និង អង្គការអន្តរជាតិនានា ដែលតស៊ូដើម្បី សន្តិភាព យុត្តិធម៌ លើសកលលោក នឹងគាំទ្រសេចក្តីអំពាវនាវ ដ៏ស្មោះស្ម័គ្រនិងដ៏ទទូចរបស់យើងខ្ញុំ ។

ភ្នំពេញ , ថ្ងៃទី ១២ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៨៣

១. [illegible]

២. [illegible]

៣. [illegible]

៤. [illegible]

- [illegible]

- [illegible]

៥. [illegible]

៦. [illegible]

៧. [illegible]

៨. [illegible]

៩. [illegible]

១០ [illegible]

[illegible]

១១ [illegible]

១២ [illegible]

១៣ [illegible]

១៤. [illegible]

[illegible]

១៥ [illegible]

១៦. [illegible]

១៧. [illegible]

១៨ [illegible]

១៩ [illegible]

២០ [illegible]

២១ [illegible]

២២ [illegible]

២៣ [illegible]

២៤ [illegible]

២៥ [illegible]

២៦ [illegible]

២៧ [illegible]

២៨ [illegible]

២៩ [illegible]

៣០ [illegible]

៣១ [illegible]

៣២ [illegible]

៣៣ [illegible]

៣៤ [illegible]

៣៥ [illegible]

រោងពុម្ពរណសិរ្ស